Frankelandgroep

nieuws

editie 2 - 2024

Molendag in Schiedam

Moestuinieren in Harg-Spaland

Pasar malam in Vaartland

Colofon

Jaargang 16, nummer 2 - 2024

Oplage 3.000 stuks

Frankelandgroep Nieuws is een uitgave voor bewoners en cliënten van Frankeland, Harg-Spaland, Jacobs Gasthuis, Schiewaegh, Vaartland en Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep.

Frankelandgroep Nieuws verschijnt vier keer per jaar. De volgende editie verschijnt op 27 september.

Hoofdredacteur Astrid Boonstoppel
Redactieleden Denise Beeckmans, Annelies van Breukelen, Cees van Giezen, Carien Kemink, Elly Kramer, Coen Meeder (fotograaf), Jacqueline van der Pijl en Janneke Warmolts.
Met dank aan allen die aan deze editie hebben meegewerkt.

Vormgeving DTPat - Patrick Mostert en Atlantis Creative

Coverfoto Coen Meeder

Redactieadres
Frankelandgroep Nieuws
Sint Liduinastraat 10
3117 CS Schiedam
010 - 426 49 25
fgn.redactie@frankelandgroep.nl

Inleveren van kopij
Kopij voor de volgende editie kan worden gemaild of worden ingeleverd bij het secretariaat van Frankeland, t.a.v. redactie Frankelandgroep Nieuws.
Dit kan vanaf nu al, maar de uiterlijke inleverdatum is **maandag 26 augustus**. Kopij die na deze datum wordt ingeleverd, kan niet meer worden geplaatst. De redactie behoudt zich het recht voor inzendingen te weigeren, te redigeren of in te korten.

Prijspuzzels
De oplossing van de prijspuzzels kunt u naar ons mailen of in een envelop inleveren bij de receptie van uw locatie t.a.v. redactie Frankelandgroep Nieuws.

“Je hebt mijn leven gezongen”

34

Balletje tik in Frankeland

48

De pasar malam in Vaartland

64

In deze editie

Voorwoord 4
Ik (mantel)zorg, u (mantel)zorgt, wij (mantel)zorgen 6
ZorgkaartNederland in beeld 9
De populaire Mannensoos van/in Harg-Spaland 10
Exposities 11
Ergotherapie: het bijzondere van het alledaagse 12
Oog op de natuur 14
Op de koffie bij... 16
Agenda Roze Salon 19
Smaakcentrum Frankelandgroep 20
Podia uitgelicht 21
Liefde is... 22
Een robot in huis? 24
Van jong tot (niet zo heel) oud 25
Column uit de thuiszorg 26
Eten en drinken bij de Frankelandgroep 28
Ingezonden mededeling 30
Klachtenfunctionaris/vertrouwenspersoon 31
Bewegen voor ouderen:
elke week moet, elke dag is beter! 32
Stadsarchief Vlaardingen 36
Gedicht 40
Heel Schiewaegh bakt 41
Het klinkt als een klokje 42
Zomergevoel in Harg-Spaland 44
Chinees Buffet in het Jacobs Gasthuis 46
Molendag 52
Praten over vroeger geeft herkenning 54
Workshop parfum maken in Vaartland 56
Quiz met Koningsdag 58
Nieuwe workshop in Harg-Spaland: moestuinieren 59
Agenda Alzheimer Café en Parkinson Café 60
Djembé-workshop tijdens Wereld Parkinson Dag 61
Op pad met medewerkers van de gemeente Schiedam 62
Om even bij stil te staan... 67
Optreden Asher in het Jacobs Gasthuis 68
Prijspuzzels 70

Voorwoord

De Frankelandgroep als zorgzame gemeenschap

Door Els Nauta, directeur zorg Frankeland, Jacobs Gasthuis en Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep

Het is waarschijnlijk geen nieuws meer voor u. Nederland vergrijst in een snel tempo. In 2040 is een derde van onze bevolking 65+ en de verwachting is dat in de nabije toekomst voor het eerst meer ouderen zijn dan jongeren. Dat betekent wat voor de samenleving.

Er zijn bijvoorbeeld meer mensen die niet werken, dan mensen die wel werken. Meer mensen die zorg nodig hebben, dan mensen die professionele zorg kunnen geven. Uitdagingen die op ons afkomen, maar waar niet zo snel een oplossing voor is. Dat vraagt iets van ons allemaal. Hoe we de zorg voor ouderen organiseren én wat we voor elkaar kunnen doen.

Een steentje bijdragen

Deze uitdagingen vragen om een grote maatschappelijke omschakeling naar een zorgzame maatschappij voor ons allemaal, naar omzien naar elkaar en zuinig zijn op elkaar. Daar kunnen wij gelukkig allemaal in meer of mindere mate een steentje aan bijdragen.

Bijvoorbeeld door voor een oudere een boodschap te doen, mee te helpen met (huishoudelijke) klusjes thuis, gezelschap te bieden, samen buiten een wandelingetje te maken of vervoer aan te bieden voor familie- of artsenbezoek.

Binnen de Frankelandgroep zijn dagelijks geweldige vormen van ‘een steentje bijdragen’ te zien. Onze medewerkers die zich dubbel en dwars inzetten voor goede zorg aan bewoners en cliënten én die ook elkaar helpen als dat nodig is.
Onze vrijwilligers die zich op allerlei gebieden met passie en enthousiasme inzetten om extra kleur aan uw en onze dag te geven.
En de hulp en zorgzaamheid van mantelzorgers aan hun naaste, hoe zeer het soms ook balanceren is tussen een gezonde belasting en overbelasting. Een mooi voorbeeld hiervan kunt u lezen in de nieuwe rubriek ‘Ik (mantel)zorg…’ op pagina 6.

We doen het samen

Als organisatie zijn we volop met elkaar in gesprek om oplossingen te zoeken voor toekomstbestendige zorg. Op welke wijze we - zowel binnen onze locaties/(aanleun)wooncomplexen als binnen de wijken - kunnen bouwen aan zorgzame gemeenschappen. Met als richtpunt dat de toenemende groep ouderen zo lang mogelijk – met ondersteuning van het eigen netwerk en ‘naastenhulp’ thuis

kan blijven wonen. En wij, waar dat nodig is, goede zorg- en dienstverlening kunnen blijven geven.

Dit vraagt om een gelijkwaardige samenwerking tussen u als bewoner/cliënt, uw naasten en onze medewerkers/vrijwilligers. Dat we met elkaar open het gesprek hebben over wederzijdse verwachtingen, mogelijkheden en grenzen. Wie het beste wat kan doen en hoe we elkaar hierin kunnen ondersteunen. Het is immers niet langer haalbaar dat onze medewerkers alle zorg uit handen kunnen nemen of over kunnen pakken.

Ook regionaal slaan we met andere partijen (zoals het zorgkantoor, zorg- en welzijnsorganisaties, woningcorporaties, huisartsen, ziekenhuizen en gemeenten) op diverse terreinen de handen ineen.

Een mooi voorbeeld hiervan zijn de ‘Gezond en Wel Thuis’ projecten in onze regio. Dit is een nieuw woon-zorgconcept met als doel om ouderen langer en vitaler thuis te laten wonen.

In een ‘Gezond en Wel Thuis’-wooncomplex wordt gewerkt aan een fijne gemeenschap waardoor bewoners meer met elkaar verbonden zijn en elkaar ‘burenhulp’ kunnen geven als dat nodig is. Bij elk wooncomplex is een ontmoetingsruimte waar bewoners elkaar kunnen ontmoeten en naar wens activiteiten kunnen organiseren. Ook worden de zorg en ondersteuning door één zorgaanbieder geleverd waardoor bewoners en het thuiszorgteam ook vertrouwd zijn met elkaar. De Frankelandgroep gaat - in dit eerste halfjaar van 2024 - van start met drie ‘Gezond en Wel Thuis’ projecten in Schiedam.

Tot slot

Bouwen aan een zorgzame gemeenschap, we doen dit ook graag samen met u.

Tot slot wens ik u - na een toch wat wisselvallige lente - een mooie, lange zomer met kleine en grotere genietmomentjes. En voor nu: veel leesplezier met dit goedgevulde magazine vol informatieve artikelen, mooie verhalen en fijne terugblikken!

Ik (mantel)zorg, u (mantel)zorgt, wij (mantel)zorgen

Kees Hollander en zijn mantelzorger Katie

Door Annelies van Breukelen, redacteur Beeld door Coen Meeder, redactiefotograaf

In de vorige editie van dit magazine kon u er al over lezen; ook binnen de Frankelandgroep gaan wij – door de toenemende vergrijzing en de afname van het aantal werkenden – anders werken om deze groeiende groep ouderen alsnog de benodigde zorg te bieden. Alleen dan kunnen wij als Frankelandgroep ervoor zorgen dat onze zorg- en dienstverlening voor de meest kwetsbare ouderen in Schiedam en Vlaardingen beschikbaar en kwalitatief toereikend blijft.

Eén van de genoemde voorbeelden van dit 'anders gaan werken' is: gelijkwaardig samenwerken met de mantelzorger(s). Daar was ik als redacteur van dit magazine nu eens bijzonder benieuwd naar. Want hoe werken deze 'papieren' woorden nu eigenlijk écht, in de praktijk? Wat doen mantelzorgers voor hun naaste en hoe ervaren ze deze zorg aan hun naaste?

Vandaar deze nieuwe rubriek, waarin ik een bewoner en zijn of haar mantelzorger bevraag: ik (mantel)zorg, u (mantel)zorgt, wij (mantel)zorgen!

We spraken Kees Hollander en zijn mantelzorger, zijn vrouw Katie. Kees woont sinds juni 2023 op de vierde etage van locatie Frankeland. Hij heeft de ziekte van Parkinson, al zo'n 25 jaar. Eerst ging het nog wel en kon hij zijn eigen bakkerij in Schiedam Zuid nog goed bestieren. Maar toch werd het vijf jaar na de diagnose te zwaar. Hij verkocht de zaak en probeerde daar waar kon nog te genieten van de goede dagen samen met zijn vrouw. Helaas werden de goede dagen langzamerhand steeds minder en Katie kreeg er steeds meer zorg bij. Uiteindelijk deed zij 's nachts geen oog meer dicht, door de nachtelijke onrust van haar man. Daarom werd er voor korte tijd een logeerplek geregeld voor Kees in Frankeland zodat Katie weer even op adem kon komen.

Kees vond dit een prima plan, hij voelde zich ook machteloos omdat hij zo afhankelijk was van zijn vrouw. Uiteindelijk werd de logeerplek de definitieve nieuwe thuishaven van Kees. Weliswaar met pijn in het hart, maar hij weet dat dit de beste keuze is. Door de ziekte van Parkinson is hij steeds slechter ter been geworden en inmiddels ook rolstoelafhankelijk.

“Welke ondersteuning biedt u in Frankeland aan uw man?” vroeg ik Katie.
Katie vertelt dat zij zeker vijf middagen per week bij haar man komt, maar vaak ook wel meer. Zij houdt de koelkast schoon, de keukenkastjes en de kledingkast. Dat is natuurlijk niet een wekelijkse taak, maar ze loopt alles wel altijd even na. Ze neemt vuile was mee naar huis en hangt de schone was weer in de kast.

Verder gaan ze iedere middag van de afdeling af. Bij slecht weer kunt u ze vinden in de Havenzaal, de brasserie in Frankeland, maar als het maar enigszins kan zitten ze graag buiten. Soms wandelt Katie met haar man in de rolstoel naar de stad om ergens te lunchen.

De zorgverlening is echt geweldig, maar niemand kan tippen aan de liefdevolle ondersteuning van zijn vrouw

Vrijdagmiddag is de zwemmiddag voor Kees. Dan helpt Katie haar man in de zwembroek en brengt zij hem naar het zwembad en blijft daar wachten tot het zwemmen is afgelopen en brengt zij hem weer terug naar de afdeling en kleedt hem weer aan.

Ik merk echt dat Katie dit uit liefde voor haar man doet en doordat ze nu ook meer tijd heeft voor zichzelf kan ze ook thuis haar eigen sociale contacten weer opbouwen.

Ik vraag haar of er ook kinderen zijn die ondersteuning bieden. Die blijken er inderdaad te zijn. De dochter van Kees en Katie komt geregeld langs en gaat dan altijd met haar vader wandelen. Daar geniet hij zeer van want zijn vrouw kan door een beenblessure niet echt lang wandelen. De zoon kan minder vaak langskomen, maar daarvoor hebben ze allebei begrip. De zoon is druk met een jong gezin en zijn werk.

Het verhaal van Kees en Katie is een voorbeeld hoe ondersteuning door mantelzorgers eruit kan zien. Ieder zal het doen op z’n eigen manier, binnen de eigen mogelijkheden.
De ondersteuning is er vooral op gericht het welzijn van de bewoner te vergroten. Bij Kees straalt dat ervan af. Hij voelt zich gescheiden van zijn vrouw door die rotziekte en als zijn vrouw er is voelt het weer even zoals thuis. Dat is voor Kees het belangrijkste.
Kees benoemt nog dat de zorgverlening ook echt geweldig is, maar niemand kan tippen aan de liefdevolle ondersteuning van zijn vrouw.

Bent u benieuwd naar de bestaande en de bijgestelde/nieuwe afspraken met betrekking tot zorg met verblijf? Deze kunt u vinden op een speciaal hiertoe ingerichte pagina op onze vernieuwde corporate website:
https://frankelandgroep.nl/zorgmetverblijf

ZorgkaartNederland in beeld

Door Vivian Bouman, coördinator kwaliteit

De Frankelandgroep krijgt regelmatig via ZorgkaartNederland.nl waarderingen binnen van bewoners, familieleden en cliënten uit de thuissituatie. ZorgkaartNederland is de grootste ervaringssite voor de gezondheidzorg waar mensen hun ervaringen met de zorg met anderen kunnen delen.

Belangstellenden kunnen zich, op basis van deze waarderingen, oriënteren op bijvoorbeeld een hulpverlener of zorginstelling en daarmee een keuze maken. We zijn blij met alle waarderingen en houden u graag per kwartaal op de hoogte van de ‘cijfers’

Waarderingen eerste kwartaal 2024

	Aantal waarderingen	Gemiddeld cijfer eerste kwartaal 2024	Gemiddeld cijfer (vanaf 2021)
Frankeland	8	8,7	9,0
Harg-Spaland	5	8,4	9,2
Jacobs Gasthuis	2	8,6	9,3
Schiewaegh	2	5,6	8,9
Vaartland	8	9,4	9,6
Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep	36	9,1	9,1
Frankelandgroep totaal	**61**	**8,9**	**9,1**

Wilt u ook een waardering voor de Frankelandgroep plaatsen?

Dat kan! Ga naar **www.zorgkaartnederland.nl** en klik op de homepagina op de button ‘Schrijf een waardering’. Of gebruik de QR-code hiernaast.

Als u hulp kunt gebruiken bij het plaatsen van een waardering, neem dan gerust contact op met de afdeling kwaliteit van de Frankelandgroep, tel. 010 - 426 49 25.

U kunt ook de QR-code gebruiken om uw waardering te geven.

De populaire Mannensoos

van/in Harg-Spaland

Door Gino de Lange, coördinator welzijn

Het is een lang bestaande activiteit in Spaland – en niet zonder reden! De soos is ook onder de huidige bewoners mateloos populair. Door de jaren heen zijn er ook aan deze activiteit mondjesmaat nieuwe elementen toegevoegd om de deelnemers geboeid te houden.

Tijdens de activiteit worden van oudsher actualiteiten besproken uit de krant van de betreffende dag. Kijkend naar de huidige invulling wordt er gebruik gemaakt van twee verschillende rubrieken. Zo begint de soos één keer per maand met de scherpe column van onze huiscolumnist én vrijwilliger Ed. In deze column wordt een actueel onderwerp besproken, waar de deelnemers naderhand hun mening over mogen geven.

Verder wordt er wekelijks op het eind een afsluitend filmpje gepresenteerd door een ander vast gezicht, namelijk Sjaak. Dit filmpje varieert van een verzameling van mooie vakantiekiekjes tot humoristische video's.

Tot slot mogen de mannen wekelijks een voorspellingsronde doen over de eerstvolgende wedstrijd van de mooiste voetbalclub uit Rotterdam; Feyenoord. De winnaar wordt de eerstvolgende week getrakteerd op een heerlijk tompouce uit de Bras22.

De mannensoos vindt iedere woensdagochtend om 10.30 uur plaats in de Flamingo. Iedereen is welkom, dus kom gerust eens kijken!

Exposities

Frankeland

Wie Gerda van den Berg
Wanneer 1 juli – 1 september
Wat Diverse werken, geschilderd met acrylverf

Schiewaegh

Wie Charlotte Gerlach
Wanneer 1 juli t/m 27 september
Wat Fotografie, (historisch) Schiedam

Vaartland

Wie Kymia Kazemi
Wanneer half juli tot half/eind september
Wat Schilderijen met acryl en olieverf en nieuw werk, o.a. bloemen en natuur

Ergotherapie:
het bijzondere van het alledaagse

Door Jacqueline van der Pijl, redacteur Beeld door Hester Blankestijn

Iedereen moet kunnen deelnemen aan het dagelijks leven, ondanks lichamelijke of psychische beperkingen. Dat is het uitgangspunt van ergotherapie. Met de juiste begeleiding en hulpmiddelen kunnen ook ouderen thuis of in een zorgcentrum hun favoriete dagelijkse bezigheden weer oppakken.

Wat is ergotherapie en hoe kan het thuiswonende ouderen of bewoners in een zorgcentrum helpen om hun favoriete dagelijkse activiteiten weer op te pakken? Ik vraag het aan Yasemin Arslan (op de foto) en Astrid Ammerlaan. Beiden zijn werkzaam als ergotherapeut bij de Frankelandgroep en maken deel uit van een team van vier ergotherapeuten.

Yasemin: “Ergotherapie draait kort gezegd om het vergroten van de zelfredzaamheid van de cliënt. Het is erop gericht om cliënten zo zelfstandig mogelijk te laten functioneren binnen hun dagelijkse activiteiten, ondanks fysieke en/of cognitieve beperkingen door een ziekte of aandoening. De behoeften verschillen sterk van persoon tot persoon.”

Verkeersveiligheidscheck

Ter illustratie: een bewoner in Frankeland geeft aan dat hij graag zelfstandig met zijn rolstoel ‘eropuit’ wil gaan, want dat deed hij in de thuissituatie ook altijd. In overleg met de afdeling en zijn familie, is hem die mogelijkheid geboden op voorwaarde dat het veilig kan. Dat wil zeggen dat hij onder andere een verkeersveiligheidscheck moest uitvoeren - en daar liet hij geen gras over groeien!

Yasemin en Astrid maakten dus samen met deze bewoner een rondje in de omgeving van Frankeland. Op mijn vraag wat je als verkeersdeelnemer in een rolstoel moet kunnen beheersen, zegt Yasemin: “Denk bijvoorbeeld aan 100 meter op koers rijden, het veilig nemen van op- en afritten, besef van waar je bent en rijden met aandacht voor andere weggebruikers.”

Astrid: “We maken gebruik van een speciale rem om de veiligheidscheck veilig uit te kunnen voeren. Dit draadloos noodstopsysteem houden wij letterlijk in eigen hand. Zo kunnen we, net als de rij-instructeur, op de rem ‘trappen’. In dit geval bleek dat gelukkig niet nodig. De bewoner in kwestie is glansrijk geslaagd en weer vaak buiten te vinden.”

Zorgtechnologie, daar kun je wat mee

“Een ander voorbeeld van technologie met impact is de rolstoelduwondersteuning: een hulpmiddel voor mensen die moeite hebben met duwen, maar toch graag samen met iemand in een rolstoel eropuit willen gaan. Ook als het voor jezelf te zwaar is om zelfstandig van A naar B te komen, is het een goede oplossing,” zegt Astrid.

Naast technologie voor ouderen onderscheiden we ook technologie voor het zorgproces. Yasemin: “Ik heb elders gewerkt met Momo BedSense: een app die de zorg overzicht geeft over alle bewoners op de afdeling. De app is gekoppeld aan een bedsensor die onder het matras ligt. Deze sensor meet of iemand uit bed en dus wakker is. Daar kan je dan direct naartoe. Bewoners die nog slapen, hoef je dan niet te storen. Met dit systeem verminder je niet alleen het aantal zorgrondes en daarmee de werkdruk, maar hou je ook meer tijd over voor de bewoners.”

Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep (TOF)

Het Frankelandgroepergotherapieteam begeleidt ook cliënten die onder de Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep vallen. Daar wil ik het fijne van weten. Daarom vraag ik Kamer Gracic (wijkverpleegkundige) naar zijn ervaringen in de wijk met cliënten die ergotherapie hebben gehad. Daarop volgen een aantal quotes recht uit het hart:

> *“Van de ergotherapeut heb ik geleerd hoe om te gaan met hulpmiddelen die ik nodig heb om mijn verminderde kracht in mijn handen te compenseren. Zo ben ik bedreven geraakt in het hanteren van het aangepaste bestek.”*

> *“Door het hulpmiddel dat de ergotherapeut mij heeft geadviseerd, kan ik zelf mijn steunkousen uittrekken. Daardoor heb ik ‘s avonds meer vrijheid.”*

Screenen van de woning

Astrid: “Bij mensen die ouder worden, neemt het risico op vallen toe. Daarom hebben wij ook veel oog voor valpreventie. Denk bijvoorbeeld aan het screenen van de woning op veiligheid. Met een losliggend vloerkleed is een valpartij niet ver weg. In dat geval moeten we de nieuwe bewoner of zijn mantelzorger vragen om het weg te halen, ook al is het splinternieuw. Niet altijd leuk natuurlijk, maar veiligheid staat voorop.”

Ondersteunen mantelzorgers

Tot slot refereer ik aan het nieuwe beleid van de Frankelandgroep waarin een groter beroep op mantelzorgers wordt gedaan. Met dat in gedachten vraag ik Yasemin en Astrid hoe zij de mantelzorger kunnen ondersteunen in zijn rol. Yasemin: “We werken volgens de richtlijnen van EDOMAH: een programma waarin de vragen en behoeften van zowel de oudere als die van de mantelzorger centraal staan. Klop dus gerust bij ons aan als je het niet meer weet!”

Met welke hulpvragen kun je bij het ergotherapieteam terecht?

Ergotherapie is direct toegankelijk voor iedereen. Dat wil zeggen dat je geen verwijzing van een huisarts of specialist nodig hebt om contact met ons op te nemen. Je kunt dus zelf beslissen om ergotherapeutische hulp te zoeken wanneer je merkt dat jij of een naaste moeite heeft met dagelijkse activiteiten op het gebied van:

- Zelfredzaamheid: wassen, douchen, aankleden, eten, zitten, verplaatsen binnen- en buitenshuis
- Productiviteit: werk, vrijwilligerswerk, huishouden, school/studie, computergebruik
- Ontspanning en vrije tijd: spel, lezen, telefoneren, sociale contacten, uitstapjes maken, vakantie.

Bekijk voor meer informatie de website: https://frankelandgroep.nl/behandeling/ergotherapie

Oog op de natuur

Pinokkio, de stokroossnuitkever

Door Ad Bakker, macrofotograaf en Carien Kemink, redacteur

De stokroos is een prachtige plant, die voorkomt in veel verschillende soorten bloemen en kleuren. De plant heeft weinig zorg nodig en wordt vrij hoog. Bijen, hommels en vlinders komen graag langs.

Maar helaas is er nog een dier, dat dolgraag de stokroos bezoekt: de stokroossnuitkever! En bij vertrek laat hij duidelijk zijn vraatsporen achter. Deze kever vindt vooral de stokroos een enorme lekkernij. De meeste snuitkevers hebben een specifiek dieet; ze eten maar van één soort plant, in dit geval de stokroos.

Zodra de stokrozen weer boven de grond komen, worden ook de stokroossnuitkevers weer actief. Ze hebben een afmeting van 1,5 à 3 mm maar toch zijn de lange snuiten met het blote oog goed te zien. Vooral de snuit van het vrouwtje is enorm, bijna net zo lang als haar lichaam. Pinokkio is er niets bij.

Wanneer je snuitkevers ziet, zijn ze negen van de tien keer bezig zich voort te planten. De eitjes worden in de gaatjes van de bloemknoppen gelegd. De larven banen zich een weg naar de zaden, waar ze verpoppen en na ongeveer zes weken kruipen ze als volwassen diertje weer naar buiten. En dan begint de hele cyclus weer opnieuw.

De bloemknoppen met hun sap en vezels zijn een enorme lekkernij voor de kevers, maar helaas laten ze ook de bladeren niet met rust. De zwart omringde gaatjes die ze boren in de bladeren zijn duidelijk te zien. De plant zelf wordt hierdoor niet in haar ontwikkeling geschaad, maar soms is de schade zo groot, dat de bloem niet meer om aan te zien is. De stokroossnuitkever is dus best schadelijk.

De stokroossnuitkever heeft geen natuurlijke vijanden en ook het klimaat deert ze nauwelijks. Logisch dus dat wij mensen proberen ze te bestrijden. Biologisch bestrijden kan met insectparasitaire aaltjes, te koop bij speciaalzaken. Deze aaltjes dringen de larven van de snuitkever binnen en scheiden daar een bacterie uit, waarna de larve sterft. Onbegonnen werk eigenlijk want uitroeien lukt echt niet. Men heeft zelfs de ‘hongerproef’ uitgeprobeerd, maar ze kunnen met gemak vier maanden zonder voedsel. Er wordt gepleit voor strengere regelgeving bij de invoer van inheemse planten, want eenmaal in Nederland blijkt de stokroossnuitkever niet meer weg te krijgen. Gelukkig zijn ze voor de mens onschadelijk.

Een leuk weetje: wanneer je zelf zaad oogst van de stokroos, weet je nooit zeker of je dezelfde kleur krijgt. Ooit dacht ik een mooie rode stokroos te hebben gezaaid, maar ik kreeg naast de rode ook gele en witte. Koop je het zaad bij een tuinder dan is de kans een stuk groter dat je de gewenste kleur krijgt.

Op de koffie bij...

Mevrouw Agaath Zwarts-Mijnster

uit Schiewaegh, afdeling Diamant

Door Carien Kemink, redacteur Beeld door Coen Meeder, redactiefotograaf

Bezige bij

Mevrouw Zwarts, die ik mag aanspreken bij haar voornaam Agaath, is driftig aan het puzzelen wanneer ik binnenkom. Ze heeft de hele omtrek van de puzzel klaar, op één stukje na en dat moet en zal ze vinden. Ze is goed in multi-tasken en kan puzzelen en gezellig over vroeger praten tegelijk.

Je wordt vanzelf groot

Agaath is er een van twaalf, de op een na jongste, geboren in 1945, net na de oorlog. Een supergroot gezin in de Mariastraat in Schiedam, dat betekent veel kinderen op één kamer. Volgens haar was er zelfs nog een gezin in de straat met 24 kinderen. Dat moet stapelen geweest zijn. Ze heeft zeven ‘vaders’ en drie ‘moeders’ en wordt daar ook grotendeels door opgevoed. Veel mondjes te vullen, en de op-een-na jongste zijn betekent eeuwig de afdankertjes van grote zussen dragen.

De weg naar volwassenheid

Doordat vader geen makkelijk persoon is, neemt ze niet graag vriendinnetjes mee naar huis. Ze is volgens eigen zeggen een braaf kind; belletje trekken is het ergste dat ze als kind gedaan heeft. Ze doorloopt de lagere school en twee jaar huishoudschool en gaat werken in een gezin met twee hele ondeugende jongetjes, waar ze haar handen vol aan heeft. Ook belandt ze nog in een kruidenierswinkel als verkoopster. Toch ligt haar hart in de verzorging. Ze behaalt ondertussen haar diploma gezinsverzorgster en helpt overal waar ze kan. De situatie thuis is niet ideaal. Moeder is, na twaalf kinderen te hebben opgevoed, oud voor haar tijd, letterlijk versleten voor haar veertigste en dat vader een moeilijke man was, blijkt wel uit het feit dat moeder na veertig jaar huwelijk met de twee jongste kinderen naar oma en opa vertrekt in Dordrecht.

Handen aan het stuur graag

Op haar achttiende neemt ze rijlessen en bingo... wordt ze verliefd op de rij-instructeur Joop Zwarts. Ze slaagt de tweede keer en de relatie tussen Joop en Agaath wordt dieper. Tijd om op zoek te gaan naar een leven samen. Ze krijgen een zoon, maar de bevalling is zo pijnlijk en verloopt zo moeizaam dat er daarna geen kinderen meer bijkomen. De zoon wordt uiteindelijk operatief gehaald, maar ondanks zijn moeilijke start in deze wereld is het een kerngezonde vent geworden, inmiddels getrouwd en twee kinderen verder.

Waardevolle herinneringen

Agaath heeft bijna alleen maar fijne herinneringen aan haar leven samen met Joop. Ze doen veel samen, en maken voor die tijd best al wel veel vakantiereizen. Zo staat haar de Rijnreis nog helder voor de geest. Genoten hebben ze, mooi weer dus veel tijd aan dek doorgebracht, en goede verzorging aan boord. Ook zijn ze eens samen naar Spanje geweest, naar een van de costa’s: een fijne vakantie, maar waar Agaath maar even in de zon hoeft te liggen om lekker bruin te worden, moet Joop met zijn blanke huid uit de zon blijven, dik ingesmeerd. Alsnog verbrandt hij dusdanig, dat hij er ziek van wordt. Op het randje van een zonnesteek en de rest van de vakantie blijft Joop maar helemaal binnen. De meeste vakanties zijn daarna gewoon in Nederland, waar de kans op verbranding toch aanzienlijk kleiner is. Leuke vakantieparken genoeg in ons kikkerlandje.

Een rustige oude dag

Ze woont samen met Joop in de M.C.M. de Grootstraat in Nieuwland, zeer tot tevredenheid. Een ruime flat, zoon de deur uit; ze hebben ieder hun eigen hobby’s en bezigheden. Agaath werkt onder andere als vrijwilliger in de Serre van Schiewaegh. In 2014 overlijdt Joop aan kanker en dat komt binnen. Ze zijn dan ongeveer 47 jaar getrouwd. Precies weet ze het niet meer, maar in ieder geval hebben ze de 50 niet gehaald. Agaath blijft in de flat alleen achter maar wordt door haar zoon goed in de gaten gehouden. Trouwens, door de buren ook.

Een engelbewaardertje

En dat de mensen in haar omgeving een extra oogje in het zeil houden blijkt heel belangrijk. Op een hele warme dag is ze met vriendinnen op stap geweest. Na een (te) lange wandeling in de hitte nemen ze afscheid van elkaar en ieder gaat haar eigen weg. Zo ook Agaath. Ze voelt zich niet helemaal lekker, is oververhit, zoals ze zelf zegt. Blij dat ze thuis is, neemt ze een paar paracetamolletjes en de rest van het verhaal is ze compleet kwijt, heeft ze van anderen.

Haar benedenbuurvrouw hoort een klap boven zich en maakt zich zorgen. Ze heeft geen sleutel maar weet wel de zoon te bereiken. Wanneer hij arriveert gaan ze samen naar binnen en vinden Agaath bewusteloos op de grond, naast haar stoel. Wanneer ze weer bijkomt, weet ze alleen nog dat ze twee paracetamolletjes heeft genomen. Maar haar zoon vermoedt dat het er meer geweest zijn. Hoe dan ook, er wordt niet echt vastgesteld wat er nou precies gebeurd is. Dit alles gebeurt in de zomer van 2023: Agaath is 78 en ‘wordt het niet eens tijd om aan wat verzorgder wonen te denken?’

Stroomversnelling

Zo komt ze een half jaar geleden in Schiewaegh terecht, op afdeling Diamant. Ze voelt het in het begin als ‘moeten’, als ‘weggestopt worden’. Het gaat ook allemaal in zo’n sneltreinvaart. Zo ben je als onafhankelijke vrouw bezig zelfstandig je leventje te leiden, zo zit je op een wildvreemde afdeling in een beduidend kleinere ‘woning’ dan de flat waar ze zoveel gelukkige jaren heeft gehad.

Het ernaar toe groeien en rustig afscheid nemen is er als het ware een beetje bij ingeschoten.

Het went

Nu, een aantal maanden verder begint ze eindelijk te wennen. Ze heeft gelukkig veel hobby’s: haar ogen zijn nog goed, zodat televisie kijken nog prima lukt. Ze mankeert niets aan haar gehoor waardoor ze fijn naar muziek kan luisteren. Ze mankeert eigenlijk helemaal niets, ze voelt zich nog helemaal fit.

Ze waardeert inmiddels wel de goede zorgen van al het vriendelijke personeel en ja... het voelt heel veilig om te weten dat eventuele hulp altijd dichtbij is. Beneden doet ze mee met bloemschikken en ze gaat naar de crea-uurtjes. Ook gebruikt ze de warme maaltijden beneden waardoor ze lang-zaamaan wat contact maakt met medebewoners. Doordat ze niet meer zelf hoeft te koken heeft ze veel tijd over. En die tijd stopt ze dus onder andere in het maken van legpuzzels. Die laten zich rustig meerdere keren leggen want als zo’n puzzel af is, gaat hij weer in de doos, komt onder op de stapel, want ze heeft er meerdere en gaat aan de volgende. Tijdens ons gesprek heeft ze inmiddels het ontbrekende zijstukje ontdekt en aangelegd. De puzzel is ‘rond’.

Agenda

Roze Salon

Vindt u het soms lastig om openlijk over uw seksuele geaardheid of genderidentiteit te praten? Of komt u graag op een ontspannen manier in contact met bijvoorbeeld lesbische, homoseksuele, biseksuele, transgender en/of interseksuele ouderen (LHBTI-ouderen)? Dan bent u van harte welkom bij de Roze Salon!

De Roze Salon vindt plaats op iedere laatste dinsdag van de maand van 14.30 tot 16.30 uur in de Wintertuin van Frankeland. De eerstvolgende bijeenkomsten zijn op:

- **Dinsdag 30 juli**
  Thema: Zomerse Salon
- **Dinsdag 27 augustus**
  Thema: Zomerse Salon
- **Dinsdag 24 september**
  Thema: Dierenquiz

Bij binnenkomst kunt u zich melden bij de receptie en wordt u opgevangen door een van onze medewerkers. De toegang tot de Roze Salon is vrij en vooraf aanmelden is niet nodig. Eventuele consumpties zijn voor eigen rekening.

Veilig, gezond en vooral lekker eten

(ook) voor bewoners met eet-, drink- en/of smaakproblemen

Sommige ouderen worstelen met eten en drinken. Kauw- en slikproblemen en/of een afname in de waarneming van geur en smaak door ouderdom of door een behandeling tegen ziekte (waaronder bijvoorbeeld chemotherapie en/of medicijngebruik) kunnen hiervan oorzaken zijn.

Aanpak eet-, drink- en/of smaakproblemen binnen de Frankelandgroep

Natuurlijk kunnen we binnen de Frankeland-groep niet alle eet- en drinkgerelateerde problemen oplossen. Maar dat wil niet zeggen, dat we dat niet willen proberen!

Het Smaakcentrum Consult & Coaching, ooit opgericht voor mensen met smaakproblemen tijdens of na een oncologische behandeling, gaat de reeds opgedane kennis en expertise op dit gebied vanaf dit moment binnen de gehele Frankelandgroep inzetten. Hierbij wordt nauw samengewerkt met de diëtist en logopedist.

Het uitgangspunt is dat iedereen een gezonde, veilige maar bovenal smakelijke maaltijd verdient en daar ook recht op heeft; onge-acht de problematiek die zich voordoet bij de waarneming van de smaak van voeding. Waar mogelijk proberen we ondervoeding met aangepaste maaltijden (of componenten daarvan) te bestrijden of te voorkomen. Maar bovenal richten wij ons op het weer kunnen genieten van eten en drinken, ook (of juist) in de laatste levensfase.

Meer informatie of interesse in dit traject?

U kunt contact opnemen via het e-mailadres smaakcentrum@frankelandgroep.nl.

Frankeland

Zondag 14 juli
14.30 uur in de Havenzaal
De 2 V's

Zondag 28 juli
14.30 uur in de Havenzaal
Marcel

Zondag 11 augustus
14.30 uur in de Havenzaal
Swingin' Old Timers

Zondag 25 augustus
14.30 uur in de Havenzaal
Paul Sellers

Zondag 22 september
14.30 uur in de Havenzaal
Linda

Harg Spaland

Woensdag 17 augustus
14.00 uur in Bras22
Verrassingsoptreden

Zaterdag 7 september
14:00 uur in de tuin
Koor Stand Together

Vaartland

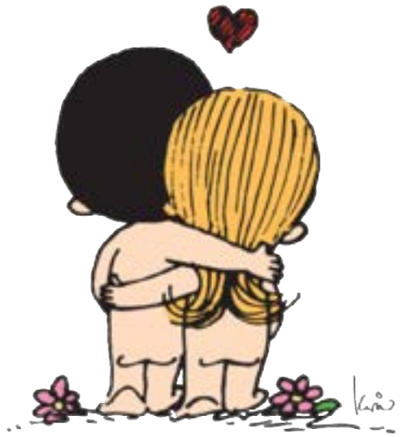
Zaterdag 13 juli
14.30 uur in de Grote Vaart
Duo Tiny en Mario

Zaterdag 10 augustus
14.30 uur in de Grote Vaart
De Eerste Hoekse Accordeonvereniging

Zaterdag 7 september
14.30 uur in de Grote Vaart
Herman en Joke

Liefde is...

...jezelf kunnen zijn bij elkaar

Door Carien Kemink, redacteur
Beeld door Coen Meeder, redactiefotograaf

Maak kennis met Arie en Fransien Borsboom, sinds een klein jaar de tevreden bewoners van een mooi appartement op de begane grond binnen Vaartland. En wanneer je uit een grote vierkamerflat naar Vaartland verhuist, lever je sowieso ruimte in. Dus dat was even wennen. Maar wennen kunnen Arie en Fransien heel goed, dus nu zijn ze dik tevreden en genieten ze van iedere dag die hen gegeven is.

Arie, bijna 90 jaar jong (hij ziet er geen dag ouder uit dan 70, maar dat mag u zelf beoordelen) en Fransina van 87, beiden geboren in Vlaardingen, beiden echte 'haringkoppen', een geuzennaam waar ze heel trots op zijn.

Naar eigen zeggen kennen ze elkaar hun hele leven al, komen elkaar regelmatig tegen, passeren elkaar bijna dagelijks, maar wanneer de 'vonk' echt overspringt, daar kunnen ze geen datum op plakken. Arie kiest voor de grote vaart en is dikwijls maandenlang van huis. Fransien doorloopt na de lagere school de huishoudschool en heeft even verkering. Op een dag is Arie vanuit Antwerpen op weg naar huis voor verlof, wanneer hij Fransien tegenkomt, die net haar prille verkering heeft verbroken.

Daar is dan opeens de vonk en hebben de twee dikke verkering. Veel brieven gaan op en neer vanwege de grote afstand tussen beiden; hun verkering wordt verloving en Arie accepteert een baan bij de Shell. En gaat op zoek naar een leven samen.

Arie en Fransien 'moeten' trouwen. Arie vertelt het lachend. Ze krijgen de kans om bij de oma en opa van Fransien in te wonen op de derde etage, maar dan moeten ze wel getrouwd zijn. En dat zijn ze inmiddels al een dikke 67 jaar.

Ik zie twee hele lieve mensen, die nog altijd naar elkaar kijken met een twinkeling in de ogen. Ze stralen allebei een bepaalde rust uit; ze laten elkaar uitpraten en vullen elkaar regelmatig aan. Nog steeds gelukkig met elkaar.

Maar dat betekent niet dat het hen altijd allemaal is komen aanwaaien. Arie en Fransien hebben hun portie ook echt wel gekregen in het leven. Fransien bevalt van een tweeling, die een paar dagen na de geboorte overlijdt. Daarna krijgen ze nog twee dochters; de oudste is zeven jaar geleden aan hartfalen overleden. Hele ingrijpende gebeurtenissen. Je hoort je kinderen niet te overleven. Inmiddels hebben ze vijf kleinkinderen en het zevende achterkleinkind is op komst.

Arie en Fransien hebben gelukkig de gave om het genieten van wat ze wél hebben, zwaarder te laten wegen dan treuren om wat ze verloren. Wat uiteraard niet wegneemt dat ze hun oudste dochter nog iedere dag missen.

Hun resterende jaren brengen ze door in Vaartland, genietend van alle goede zorg om hen heen. Ze voelen zich in de korte tijd dat ze er wonen al helemaal opgenomen in de groep. Bloemschikken, sjoelen, breien, de herensoos, het vult hun dagen en maakt dat ze iedere dag tevreden afsluiten, in grote dankbaarheid dat ze dit alles nog samen mogen meemaken. Want samen is uiteraard leuker dan alleen. Arie wordt in juli 90 jaar. Zijn kleinzoons zijn bezig met de organisatie van een groot feest. Hoeft eigenlijk niet zo van hem!

Twee gelukkige mensen in een relatief goede gezondheid. Zo hopen ze 100 te worden. Wanneer ik ze ieder apart vraag of ze 'Liefde is...?' kunnen aanvullen hoeft Arie geen seconde na te denken. Liefde is... helemaal jezelf kunnen zijn, de ander nemen met goede en minder goede kanten. Fransien sluit zich daar helemaal bij aan.

Een robot in huis?

Tekst en beeld door Annelies van Breukelen, redacteur

Meneer Kooiman is er al jaren vertrouwd mee en sinds hij vanaf maart 2024 in het Liduinahof woont wilde hij dan ook zijn robot meenemen. Zo gezegd, zo gedaan. Althans, Frankeland heeft gezorgd voor een nieuwe robot die zelfs nog beter is dan de vorige.

Bij een robot denkt u misschien gelijk aan een mechanisch nagemaakt mens, dat kan praten, je vragend aan kan kijken en die je dusdanig programmeert om van alles voor je te doen.
Maar de robot van meneer Kooiman is dat geenszins. Zijn robot ziet er uit als een mooie klok met een bakje. Als hij visite zou krijgen zou niemand bedenken dat daar een robot staat. En toch is het waar.

Meneer Kooiman heeft deze robot een paar jaar geleden gekregen toen hij het spoor bijster raakte tussen de 600 pillen die hij per maand moet slikken. Het is een Medido, een automatische medicijndispenser. Hiermee kreeg meneer Kooiman zijn leven weer terug. Meneer Kooiman heeft Parkinson en de inname van deze medicijnen luistert heel nauw.

Hoe werkt de Medido?

In de Medido gaat een baxter-rol. Dit is een rol van kleine plastic zakjes waarin de apotheek de medicijnen heeft gedaan. De Medido is zo geprogrammeerd dat er precies op tijd een signaal afgaat zodra er een zakje uitrolt. Wanneer meneer Kooiman niet op tijd naar het zakje toeloopt, dan wordt het signaal steeds harder. Handig voor als hij bijvoorbeeld toevallig net even een middagdutje aan het doen is of iets dergelijks. Als meneer Kooiman helemaal niet reageert op het signaal, dan krijgt de zorgverlening van het Liduinahof een seintje met het verzoek even te gaan kijken of alles wel goed gaat met meneer.

En wanneer het zakje de Medido uitrolt is het ook gelijk opengeknipt. Dat is extra handig, dan hoef je ook niet te zoeken naar een schaar.

Als meneer Kooiman van huis weggaat en hij weet dat hij in die tussentijd medicijnen nodig heeft, dan drukt hij op de knop van de Medido en dan rolt het zakje er al uit. Zo kan hij de medicijnen meenemen in zijn borstzakje en houdt hij zelf in de gaten wanneer hij ze moet innemen.

Meneer Kooiman kan alleen maar positieve dingen noemen over de medicijndispenser en wil daarom graag en met trots samen met de Medido op de foto.

Momenteel is er binnen de Frankelandgroep een pilot gaande om de Medido te testen. Het is dan ook (nog) niet mogelijk voor bewoners om een Medido aan te vragen. Ook is de Medido niet voor iedereen geschikt.

Van jong tot (niet zo heel) oud

Door Kristy de Gier, activiteitenbegeleider

Tweede Pinksterdag hebben de bewoners in het Jacobs Gasthuis zich flink moeten inspannen. Er vond namelijk een quiz plaats met foto's van medewerkers op zeer jonge leeftijd, vervolgens moesten bewoners raden wie er van de medewerkers op de foto te zien was!
Ik kan u vertellen dat dit echt zo makkelijk niet is...

Op de camping

Door Emma Baas, voorvrouw huishoudelijke dienst

Als de winter voorbij is en de zomervakantie in zicht, verheugt half Nederland zich weer op de camping. We halen de tenten van zolder, de caravans uit de stalling en we gaan erop uit, weer of geen weer.

Ook ik ben een verwoed kampeerster, maar dan wel oude stijl. Hoe primitiever hoe leuker. Helemaal geen waterkoker, pannenset of gasfornuis, maar onze oude vertrouwde, aan alle kanten ingedeukte jaren zestig aluminium pannetjes en waterketeltje gaan mee. Ze doen nog steeds goede dienst op het blauwe butagasstelletje. Het afwasteiltje wordt naast de tent gezet en de meegenomen knijpers gaan aan de scheerlijnen van onze altijd wel ergens lekkende tenten. Het tafeltje blijkt een stelpootje te missen, en de stoeltjes zakken wat door, maar... we kunnen gaan kamperen!

U kunt zich voorstellen dat als wij ons geïnstalleerd hebben het iets weg heeft van een uitdragerij. Om het geheel toch nog een beetje aanzien te geven ben ik degene die onze enclave op orde houdt. Als ervaren medewerker van de huishoudelijke dienst van Frankeland draai ik daar mijn hand niet voor om. Ik verzamel meerdere malen per dag het vaatwerk en zet het netjes in ons teiltje, ik hang alle neergegooide zwemkleding en handdoeken weer keurig aan de scheerlijn en zet ons ameublement weer op z'n plek. Maar ondanks mijn inspanningen kan ik niet voorkomen dat menig moderne campingbewoner even bij ons kampement stil blijft staan om ons een verwonderde blik te werpen, en we vol medelijden 's avonds worden uitgenodigd in een super de luxe tent om even bij te komen. Vorig jaar maart heb ik ook weer zes weken gekampeerd. Dit keer niet op een camping, maar gewoon thuis bij één van mijn cliënten.

Het begon allemaal met een zwartgeblakerde, al jaren niet meer onderhouden geiser die een gelig vlammetje gaf en alleen nog maar lauw warm water uit de kraan liet stromen. Dat werd improviseren geblazen. Mijn cliënt zette een paar uur voor ik arriveerde een grote pan met water op het vuur zodat ik met warm water mijn schoonmaakwerk kon doen. Na wat overleg met deze en genen zou er een nieuwe geiser geplaatst worden. Probleem opgelost! Dit liet helaas nog een tijdje op zich wachten. Tot overmaat van ramp werd op hetzelfde moment de bovenliggende verdieping verbouwd en hadden de overenthousiaste slopers verzuimd de gemeenschappelijke afvoeren af te dekken. De boel raakte dus ook nog verstopt. De week daarop waren onze 'Bob de Bouwers' dwars door het plafond van de doucheruimte van mijn cliënt heen gegaan en hoorde ik weer een week later bij het doortrekken van het toilet de afvoerpijp van de wasmachine klotsen. Er kon nu alleen nog op de hand gewassen worden. Dit was het moment dat ik me op de camping waande. Alles wat je van een huis verwacht was er niet meer. Geen warme douche, geen warm water in de keuken en de afwas moest in een teiltje gedaan worden om het water in de tuin kwijt te kunnen. Maar het ergste komt nog...

Mijn cliënt vertelde mij dat hij 20 uur in een soort van comateuze toestand had liggen slapen. Ik schrok me dood. Al mijn alarmbellen gingen rinkelen. De combinatie gele vlam, lauw water en geblakerde geiser deden me in één keer denken aan koolmonoxide.

Bij het vervangen van de geiser bleek inderdaad dat de afvoerpijp afgebroken onder het plafond in de keuken lag en dat de schadelijke gassen waarschijnlijk vrij spel hebben gehad in de aangrenzende open slaapkamer van mijn cliënt.
Gelukkig was het oude pand nog niet goed geïsoleerd zodat er ongewild flink geventileerd werd en ook de andere ongemakken zijn opgelost, maar kamperen doe ik toch nog steeds liever op de camping, en niet in huis!

Eten en drinken bij de Frankelandgroep

In onze locaties Frankeland, Harg-Spaland, Jacobs Gasthuis en Vaartland kunt u genieten van een 'High Five-diner', een exclusief viergangendiner van hoge kwaliteit.

High Five-diner

Tijdens een High Five-diner serveren wij u, onder begeleiding van livemuziek, een smakelijk viergangendiner met een kopje koffie of thee toe. Overige dranken zijn niet bij de prijs inbegrepen.

Iedereen is van harte welkom! U dient zich wel van tevoren bij de horeca/keuken van de locatie aan te melden. Bewoners van Schiewaegh kunnen zich, indien gewenst, aanmelden voor het High Five-diner in een van de andere locaties.

Hiernaast vindt u de data van de eerstvolgende High Five-diners per locatie. De inloop is vanaf 16.45 uur.

Kosten per persoon voor een High Five-diner:

- bewoners en broodmaaltijd/warme-maaltijdabonnementhouders: € 20,-
- huurders en overige prijsgereduceerden: € 28,-
- overige bezoekers: € 37,-

Ook gasten met speciale dieetwensen of een voedselallergie kunnen heerlijk eten bij ons.
U kunt vooraf, bij uw reservering, kenbaar maken waarmee wij rekening moeten houden.

Locatie	Data
Frankeland	20 september
Harg-Spaland	27 september
Jacobs Gasthuis	21 september
Vaartland	10 september

Menu september

Amuse
Kipspiesje met teriyakisaus

Voorgerecht
Rode linzensoep met romige kokosmelk, tomaat en wortel

Hoofdgerecht
Viscurry met basmatirijst

Dessert
Dame blanche: vanille-ijs met warme chocoladesaus en slagroom

Smulmiddagen

In alle locaties van de Frankelandgroep worden 'Smulmiddagen' georganiseerd. Deze laten zich het best omschrijven als een 'heerlijk tussendoortje in de middag' en vinden elke drie maanden plaats.

De data van de Smulmiddagen worden op alle locaties ruim van tevoren via posters aangekondigd. Het onderstaande overzicht geeft alvast een idee van wat er geserveerd zal worden.

Kosten per persoon voor de 'Smulmiddag':

- bewoners: gratis
- huurders (met of zonder broodmaaltijd / warme maaltijd abonnement) en overige prijsgereduceerden: € 6,-
- overige bezoekers: € 10,-

Hopelijk mogen de locaties u binnenkort verwelkomen!

Maand	Wat valt er te smullen?
Augustus	Garnalencocktail
November	Warme Apfelstrudel met saus

Ingezonden mededeling

Wees welkom tijdens de herdenkingsbijeenkomst

op 20 juli a.s.

Door Chiel Wilbrink, oud-politieman uit Schiedam en schrijver

Tijdens de Tweede Wereldoorlog was het streng verboden door de Duitsers om naar uitzendingen van Radio Oranje uit Londen te luisteren. Mensen moesten in 1943 zelfs hun radio inleveren. Toch luisterde men met verborgen radiotoestellen.

Dit gebeurde zelfs in het Hoofdbureau van Politie in Schiedam aan de Lange Nieuwstraat. Dit werd echter door NSB-collega's aan de Duitsers verraden.

Op 21 juli 1944, een dag na de aanslag op Hitler, zaten in het Hoofdbureau van Politie twaalf politiemensen naar Radio Oranje te luisteren toen de Duitse SD binnenviel en hen arresteerde.

Via het Oranjehotel, de strafgevangenis in Scheveningen en kamp Vught werden zij afgevoerd naar Duitsland en zijn geen van allen meer teruggekomen.

Op zaterdag 20 juli a.s. wordt voor hen een herdenkingsbijeenkomst gehouden in de Grote Kerk aan de Lange Kerkstraat te Schiedam, van 14.00 tot 16.00 uur, waarbij aandacht wordt besteed aan dit afschuwelijke gebeuren. Veel nabestaanden hebben aangegeven hierbij aanwezig te willen zijn.

De herdenking wordt muzikaal ondersteund door de Rotterdamse politieharmonie 'Hermandad' en het Rotterdams politiedameskoor 'Proces Vocaal'. Door een van de organisatoren wordt uitgelegd voor welke moeilijke dilemma's politiemensen in de oorlog kwamen te staan.

Met een Powerpointpresentatie wordt aangegeven hoe het de mannen in verschillende concentratiekampen is vergaan. Regionale Eenheid chef Fred Westerbeke zal de herdenkingsbijeenkomst openen. Aan het eind van de bijeenkomst zal de lokale politiechef Tarik Topcu deze bijeenkomst afsluiten. Daarna is er gelegenheid om met elkaar herinneringen en/of gegevens uit te wisselen.

De organisatie nodigt belangstellenden uit om die middag hierbij aanwezig te zijn.

Organisatie: Chiel Wilbrink (oud-politieman uit Schiedam en schrijver), prof. dr. Herman Noordegraaf (theoloog, historicus en schrijver), Dirk Docter (amateurhistoricus en schrijver) en Frank van Riet (politieman, historicus en schrijver).

Klachtenfunctionaris/ vertrouwenspersoon

De klachtenfunctionaris/vertrouwenspersoon voor bewoners en cliënten van de Frankelandgroep is mevrouw Vivian Bouman.

Vivian Bouman is bereikbaar via de receptie van Frankeland, telefoon 010 - 426 49 25, of per e-mail.

v.bouman@frankelandgroep.nl

Bewegen voor ouderen:
elke week moet, elke dag is beter!

Door Petra Martens, beweegagoog

De mens wil bewegen, het lichaam wil bewegen. De wereld om hem heen moet ontdekt, herkend, beleefd, gevoeld worden. Ik ga ervan uit dat bewegen iets is wat wezenlijk in de mens besloten ligt. Bewegen doet ons leven en doet ons voelen dat we leven. En wie wil dat nou niet...

Om welke reden dan ook kan het 'in beweging' zijn in het gedrang komen. We raken de belangstelling en de zin in bewegen kwijt en we zien er niet meer de noodzaak van in. Daarom moeten we (weer) geïnspireerd worden, de waarde van het bewegen weer voelen en de noodzaak gaan inzien van bewegen. Als beweegagoog doe ik met dit stuk graag een poging daartoe!

In mijn werk met ouderen zie ik dat de belangstelling en zin om te bewegen, iets van het leven te maken en gemotiveerd te blijven enorm uiteen kan lopen.
Waar de een zichzelf uit een moeilijke tijd losmaakt, laat een ander de boel de boel en stapelen zich de problemen alleen maar meer op.

Uiteraard spelen een aantal factoren een belangrijke rol hoe de (oudere) mens met tegenslag omgaat:

- Karakter en persoonlijkheid
- Familieomstandigheden
- Sociale verbanden (zijn die aanwezig, of niet?)
- Fysieke gesteldheid
- Levensgeschiedenis

Dit is voor mij als docente een enorme uitdaging, omdat het uiteindelijk altijd gaat om een mens als geheel. Daarom zou ik zeggen, laten we niet alleen nadenken over bewegen voor ouderen, maar ook over meebewegen mét ouderen. Dat wil zeggen, ik 'beweeg mee' met jou, ik ken jou en jouw beperkingen, jouw geschiedenis, jouw verhaal en laten we kijken welke manieren van bewegen jij fijn vindt!

Heb ik uw interesse gewekt en lijkt het u leuk om eens te ervaren hoe dat is, zo'n beweegles?

U bent van harte welkom op dinsdag in het Gouden Huisje in Frankeland (inloop: 13.15 uur, start: 13.30 uur), of in de Visitekamer in het Jacobs Gasthuis (inloop: 15.15 uur, start: 15.30 uur). De lessen duren een uurtje en ook als u in een van de andere Frankelandgroeplocaties woont, bent u van harte welkom.

“Je hebt mijn hele leven gezongen…”

Door Cees van Giezen, redacteur Beeld door Coen Meeder, redactiefotograaf

Dit hoorde divo Paul Walthaus eens, na een optreden. En dat van iemand die gevorderde dementie had. Toch had Paul haar met zijn muziek bereikt, was hij zo dichtbij haar gekomen dat ze dit kon uiten.

Veel mensen in Pauls publiek kunnen zich niet meer op zo’n manier uiten, maar er zijn zoveel meer manieren om te laten zien dat muziek je raakt, dat de stem, de warmte, de oprechte handreiking van zanger Paul Walthaus bij je binnenkomt.

Paul stond in het midden van een kring bewoners in een van de huiskamers van Schiewaegh. Naast hem een grote kast op wieltjes, zijn “muziekdoos”. Maar gezongen werd er nog niet. Eerst ging Paul bij iedere bewoner op zijn knieën zitten, maakte oogcontact, pakte een hand vast en stelde zich voor: “Ik ben Paul, ik ga vandaag voor u zingen. Vindt u dat goed?” Soms kwam er een reactie, soms alleen een oogopslag, maar alles mocht, alles was goed. En toen begon Paul: “ …. Want ik loop in de straat waar jij woont …..” en bij ‘jij’ wees hij telkens naar een van de mensen in zijn publiek. Zijn gebaren en mimiek onderstreepten de tekst. En weer ging hij bij iemand zitten, kwam heel dichtbij en hield handen vast of pakte een arm beet. En de reacties kwamen, bij vrijwel iedereen. Soms klein, soms uitbundig. “…dus ga met me mee, samen, naar het heerlijke droomland…”

Als iemand zó mooi en zo oprecht voor je zingt, dan doet dat iets met je, dat merkte iedereen, niet alleen de bewoners, maar ook begeleiders en vrijwilligers zag je iets wegslikken. Hier gebeurde iets heel moois.

Paul is een zanger in hart en nieren; conservatorium, musicals, nu al 14 jaar bij de Diva’s Dichtbij. Hoe doet hij dat, zo dicht bij de mensen komen, ze zo te laten reageren terwijl ze normaal nauwelijks te bereiken zijn?

Paul noemt het: “Je ego weglaten, er volkomen voor die ander zijn en die ander laten zijn hoe hij is.”
En een repertoirekeuze die mensen aanspreekt?
“Meestal wel, maar ook nieuwere stukken, soms klassiek, eigenlijk gaat het om de intentie en de betrokkenheid, soms minder om de herkenbaarheid van de muziek.”

Maar er werd wel van harte meegezongen, geklapt of gedeind. Paul werd plotseling totaal verrast door een meneer die met een stem als een klok inviel bij een van de liederen. “Meneer, wat een verrassing, wat heeft u een prachtige stem.”

Na enkele liederen die bij het publiek flink wat emoties losmaakten was het ook even tijd voor vrolijkheid. Het “Ja zuster, nee zuster” repertoire werd voluit meegezongen. Toen was het alweer tijd voor een volgende huiskamer, waar Paul ongetwijfeld weer een heel ander repertoire gaat zingen maar net zo betrokken, en met net zoveel liefde voor zijn publiek.

Divo Paul, je hebt heel wat losgemaakt die middag. Prachtige stem en wat ben je een lieve man. Kom gauw nog eens terug!

Meer informatie over Diva Dichtbij vindt u op DivaDichtbij.nl.

Stadsarchief Vlaardingen

‘Jubileum’ Vlaardingse stadsbrand 1574:

Expositie over grote branden in Vlaardingen door de jaren heen

Door Hjalmar Teunissen, Stadsarchief Vlaardingen

Op 2 juni 1574 wordt Vlaardingen door een verwoestende brand vrijwel volledig van de kaart geveegd, dit jaar 450 jaar geleden. De Grote Kerk, de molen op de Kortedijk, het stadhuis en een groot deel van de woonhuizen: alles gaat in vlammen op. Hoogstwaarschijnlijk zijn hierbij geen slachtoffers gevallen: de brand is doelbewust door de Geuzen aangestoken om te voorkomen dat oprukkende Spanjaarden de stad als verschansing zouden kunnen gebruiken. De Vlaardingse bevolking is dan al gevlucht naar Schiedam. Het heeft vele jaren geduurd voordat Vlaardingen deze ramp te boven is gekomen.

Het Stadsarchief Vlaardingen staat stil bij deze historische gebeurtenis met twee tentoonstellingen over branden in Vlaardingen door de jaren heen. In het Stadsarchief zelf is een overzicht te zien van enkele grote branden in Vlaardingen.

In het Stadskantoor aan het Westnieuwland is aandacht voor de brandweerramp van vrijdag 9 februari 1951 in de Koningin Wilhelminahaven. Hierbij zijn vijf Vlaardingse brandweerlieden om het leven gekomen. Over deze ramp hebben we drie jaar geleden geschreven in het Frankelandgroep Nieuws.

De oudst bekende foto van de verwoestende gevolgen van een brand in Vlaardingen is gemaakt in 1907. Deze brand ontstaat in de vroege morgen van zondag 12 mei in het pakhuis van de fa. A.W. Schippers aan de zuidzijde van de Koningin Wilhelminahaven. De politie kan weinig uitrichten met de slangenwagen, waarna de brandweer met klokgelui wordt gealarmeerd. De brandspuiten – waaronder de enkele maanden eerder aangeschafte motorspuit met paardentractie – laten echter op zich wachten. Ondertussen wakkert de vlammenzee steeds verder aan. Het vuur slaat over naar de aangrenzende pakhuizen van de firma Jacs. Vogel & Co, die vol liggen met uiterst brandbare netten, zeilen, touwwerk en fust. De brandweer staat hier machteloos tegenover. De Nieuwe Vlaardingsche Courant van 15 mei 1907 schrijft:

‘Te zes uur lag het grootste deel van de drie groote pakhuizen tegen den grond. Alleen een paar stukken zwartberookte muren stonden overeind. En daar binnen zag men het treurig overblijfsel voor zooveel menschenarbeid, nog brandende tonnen, walmende netten, overblijfselen van rijwielen, door de groote hitte van het vuur tot een klont samengesmolten’.

Volgeladen met benzine

Toch is er een nóg oudere ‘brandfoto,’ maar dan van een brand niet ín, maar bij Vlaardingen. Deze brand ontstaat op 22 augustus 1903.

De ‘Rose’ staat in lichterlaaie. Aan de kant kijken honderden mensen nieuwsgierig toe.

Uitgebrande pakhuizen aan de Koningin Wilhelminahaven ZZ na de brand van 12 mei 1907. Op de achtergrond wordt nog nageblust.

Op die dag vaart de ‘Rose’ voorbij, een houten driemaster met kapitein James Bowden aan boord. Hij legt aan bij een dynamietbergplaats, zijn schip is volgeladen met benzine. ’s Ochtends om half acht gaat het vreselijk mis: een enorme explosie slingert het dek met alles wat daarop staat metershoog de lucht in.
Kapitein Bowden wordt ook weggeslingerd en belandt zwaar verbrand in de rivier. Drie matrozen en de stuurman banen zich een weg door de vlammen en verliezen daarbij al hun hoofd- en baardhaar. Ze stappen in een boot en slagen erin om hun gewonde kapitein aan boord te trekken. James Bowden is echter al overleden. Zijn lichaam wordt naar Begraafplaats Emaus overgebracht en daar later begraven.

De brand woedt nog dagen lang. In de Nieuwe Vlaardingsche Courant van 22 augustus 1903 staat: ‘Van de omliggende plaatsen tot Rotterdam en Delft toe kwamen honderden te voet of per fiets of per spoor naar het brandende vaartuig dat thans nog altijd met onverminderde hevigheid brandt’. De krant meldt verder dat de explosie zo hevig was dat van de boerenwoningen de ramen rinkelden: ‘In het tolhuis op den dijk vielen de bloempotten uit de raamlijsten, terwijl de luiken voor de kelderramen openvlogen en de ruiten braken’. De brandweer staat bij deze brand machteloos.

De dag na de Kofa-brand: het centrum ziet eruit alsof het getroffen is door een bombardement.

Dat is niet het geval bij de brand die in de middag van 26 augustus 1935 uitbreekt bij Broekmans Magazijn van Feestartikelen. Deze brand ontstaat op de bovenste verdieping van het pand Hoogstraat 155. Broekmans handelt in ‘lampions, ballons, schilden, guirlandes, wasfakkels, serpentines, vlaggen, en nog vele andere feestartikelen’. De brandweer wordt onmiddellijk gewaarschuwd en is snel ter plaatse met het nodige materiaal.

De brand bij Broekmans Magazijn van Feestartikelen in de Hoogstraat, 26 augustus 1935

Van de Hoogstraatzijde wordt het vuur bestreden met één motorspuit en een ‘vuurvreter’ met vier stralen. Van de zijde van de Westhavenplaats aan de achterkant van het gebouw zet de brandweer bovendien nog een motorspuit in en een ‘vuurvreter’ met twee stralen. Binnen een half uur is de brandweer het vuur geheel meester.

Centrum rond Hoogstraat in vlammen

Sommige oudere Vlaardingers weten het nog als de dag van gisteren: de brand bij Kofa van 20 november 1947. Oud-brandweerman Leen Maat schrijft in zijn ‘Water en vuur in oorlog en vrede’: ,,Omstreeks 3 uur in de nacht van 20 november 1947 ontstond de brand in het Kofa-magazijn, waarschijnlijk door een gaskachel, en zette het tegen Sint Nicolaas volgestouwde warenhuis zonder brandwerende wanden van voor tot achter in brand. Toen mijn vader (Teunis Maat) als een van de eersten op de Hoogstraat arriveerde, sprong door de enorme hitte een van de grote etalageruiten en sprong tegelijk een van de ruiten van het Kofapand aan de overzijde in diggelen.

(...) In korte tijd was er sprake van een ware vuurstorm in het meest brandbare deel van het oude centrum van Vlaardingen.’’

Er vallen gelukkig geen slachtoffers, ook dankzij de massale inzet van de brandweerkorpsen, maar een groot deel van de binnenstad is verwoest.

Sommige oudere Vlaardingers weten het nog als de dag van gisteren: de brand bij Kofa

Vlaardingen ontsnapt aan een ramp

Op dinsdag 5 november 1963 gaat het vreselijk mis bij E.N.C.K./ Delta Chemie. Er breekt brand uit in een opslagloods van mengmest, deze slaat na verloop van tijd over naar de zwavelafdeling. Er ontstaan dikke giftige rookwolken. De bedrijfsbrandweer, de brandweerkorpsen van Vlaardingen, Schiedam en Rotterdam, blusboten van de Havendienst Rotterdam: alles wordt uit de kast gehaald om deze brand te bestrijden. De evacuatie van Vlaardingen wordt al voorbereid, maar gelukkig waait de wind uit het oosten. Wel moet later een aantal Maaslanders hun huizen verlaten.

De brand trekt veel aandacht, met zelfs een bezoek van minister-president mr. V.G.M. Marijnen, de minister van Binnenlandse Zaken mr. E.H. Toxopeus en de commissaris van der Koningin in de provincie Zuid-Holland mr. J. Klaasesz. Burgemeester Heusdens is later ‘ontzaglijk dankbaar voor de goede afloop’.

De brand is een van de oorzaken van een andere houding naar de industrie. Er komen meer vragen over de veiligheid én overlast.

Honderden brandweerlieden proberen de brand te blussen. De mannen in de witte pakken zijn van de bedrijfsbrandweer van E.N.C.K./ Delta Chemie.

In het Nieuwe Dagblad van 6 november 1963 (‘Stilzwijgen van B. en W. over luchtverontreiniging door veel raadsleden gehekeld’) staat dat Vlaardingen hard toe is aan een openhartige en doelmatige voorlichting: ‘Het ligt voor de hand dat de wilde geruchten niet zullen afnemen na de luchtverontreinigende brand’.

Bronnen:

- Nieuwe Vlaardingsche Courant
- Water en vuur in oorlog en vrede, Leen Maat (eigen beheer, 1996)
- Foto tapijt van Vlaardingen: Dick van Oosten

Foto’s uit de collectie van het Stadsarchief Vlaardingen

- Uitgebrande pakhuizen aan de Koningin Wilhelminahaven ZZ. Fotonr. T286ZZ-065;
- De ‘Rose’ staat in lichterlaaie. Fotonr. Hi0115-1;
- De dag na de Kofa-brand. Fotonr. Hi4199;
- De brand bij Broekmans Magazijn. Fotonr. Hi2955;
- Brand bij E.N.C.K./Delta Chemie te blussen. Foto Ronde, fotonr. Hi0478.

Gedicht

Oud vertrouwd

Door Frank Vester, huisdichter

Zing je mijn liedje voor me?

Al ben je dan niet hier, ik hoor je.

Waak over mij vannacht, waak over mij

zoals jij dat jaren hebt gedaan.

Maak dat ik rustig slaap, jij aan mijn zij,

zoals vroeger. Kruip tegen me aan.

Al ben je dan niet hier, ik voel je

en kroel je zachtjes door je haar.

Ik zie je glimlach, ruik en mis je

elke dag nog, ook na zoveel jaar.

Jouw liedje, ons liedje,

ons eeuwige verbond,

ik zing het voor jou mijn lief,

maar het mooiste klinkt 't uit jouw mond.

Heel Schiewaegh bakt

Door Faith van der Tuijn, activiteitenbegeleider

Net zoals elk jaar gingen alle bewoners in Schiewaegh aan de slag om de lekkerste taart te maken: het was weer tijd voor de bakwedstrijd 'Heel Schiewaegh bakt'! Er kwamen verschillende taarten voorbij, zoals worteltaart, aardbei/kokostaart, Raffaellotaart en kwarktaart.

We hebben elk jaar ook een jury die de taarten beoordeelt en de winnaar bekend maakt. Dit jaar waren dat Natasja Heij, locatiemanager van Schiewaegh en sous-chef Marco Ruijgrok.

Nadat de jury van alle taarten had geproefd en ze hadden beoordeeld konden de bewoners ook hun zelfgemaakte taarten gaan proeven. Zij vonden het gelukkig heerlijk en elke taart werd goedgekeurd. In de tussentijd ging de jury in overleg welke taart er toch het meeste uit sprong.

Vier jaar op rij had afdeling Topaas gewonnen. Echter was dat dit jaar toch anders... Dit jaar won de afdeling Diamant met de worteltaart! De beker werd overhandigd en die krijgt een mooi plekje op de afdeling. Op naar volgend jaar!

Het klinkt als een klokje

Door Elly Kramer, redacteur
Beeld door Coen Meeder, redactiefotograaf (met uitzondering van de 'Bye Bye Love' foto, die is van Elly Kramer)

In mei had ik een gesprek met de dirigent van het Koor Vaartland, Marije van der Marel, en haar partner Martin Moes. Vaartland was op zoek naar een dirigent voor het koor. De moeder van Marije hoorde dit en vertelde het aan haar dochter.

Iedereen in Vaartland kent haar moeder, want zij is begeleider van de cliënten van Ipse de Bruggen, die in Vaartland werken. Marije heeft vervolgens als vrijwilliger gesolliciteerd naar de functie en ze werd met volle overtuiging aangenomen.

Zij is een groot muziekliefhebster en bespeelt zelf orgel en piano. Haar partner is drummer, maar weet ook veel van de techniek die vandaag de dag bij het muziek maken hoort. Dus samen een ideaal duo om het koor te leiden en te begeleiden. Het dirigeren en muziek maken is voor beiden een grote hobby.

Marije bepaalt welke liedjes er gezongen worden en Martin zorgt ervoor dat de tekst van de liedjes in een PowerPoint gezet worden, zodat de liedjesteksten op het grote scherm getoond kunnen worden. De bewoners hoeven dus niet meer met een zware map op hun schoot te zitten. Wat een vondst!

Het stel is in januari 2023 begonnen en is inmiddels alweer anderhalf jaar druk met het koor. Het koor bestaat uit een vaste kern van ongeveer 25 leden, maar iedere bewoner is welkom om mee te zingen.

Het koor is puur een gezelligheidskoor, bedoeld om een leuke avond met elkaar te hebben, want muziek verbindt mensen met elkaar. Soms treedt het koor zelfs op voor de andere bewoners van Vaartland.

Het koor zingt iedere maandagavond van 19.15 uur tot 20.30 uur. Tussendoor is er vijftien minuten pauze en krijgen de leden koffie of thee, verzorgd door vrijwilligers Monique en Sjaak.

Er worden liedjes gezongen uit verschillende genres. De avond dat ondergetekende aanwezig was zongen ze bijvoorbeeld zeemansliedjes, maar ook Nederlandstalige liedjes zoals "Sjakie van de Hoek" van Conny VandenBos, "Het land van Maas en Waal" van Boudewijn de Groot en "Brandend zand" van Anneke Grönloh.
Maar het allerleukste liedje vond ik en met mij veel van de koorleden "Rotterdam de allermooiste rotstad die er is" van de Hermes House Band.

Het bleef hier niet bij want ook Engelstalige liedjes ontbreken niet in het repertoire. Bijzonder hierbij is dat Martin de tekst van deze liedjes van bijvoorbeeld "Bye, bye Love" van de Everly Brothers fonetisch heeft uitgeschreven en in de PowerPoint gezet (zie foto).

De avond eindigt altijd met het leukste liedje van Vader Abraham "Het kleine café aan de haven".

Het was erg leuk om hiervan getuige te mogen zijn. Als klap op de vuurpijl heeft Martin nog een Koor Vaartland lied geschreven en gezongen op de melodie van "Brabant" van Guus Meeuwis. Wilt u horen hoe het lied klinkt? Scan dan de QR-code met een link naar dit prachtige lied.

Zomergevoel in Harg-Spaland

Door Donna Zwanenburg, activiteitenbegeleider

In juni was het in Harg-Spaland weer tijd voor een nieuwe themaweek. Om de zomerse sferen alvast op te roepen werd voor het 'vakantielanden' thema gekozen. Elke dag werd er een ander Europees land uitgelicht.

Op maandag was de beurt aan Frankrijk, nog steeds het populairste vakantieland onder alle Nederlanders. 's Morgens was er bewegen op muziek onder begeleiding van mooie Franse chansons van Charles Aznavour en Edith Piaf. 's Middags was er een jeu-de-boules-competitie gehouden op de binnenplaats. Bewoners speelden in teams fanatiek voor de eerste plaats.

Dinsdag stond in het teken van Italië. Waar denken we als eerste aan als het gaat om de Italiaanse keuken: pizza natuurlijk! Op de afdelingen werd in de huiskamer gewerkt aan pizza's met ingrediënten uit onze eigen moestuin. Als extra snack deze dag werden de zelfgemaakte pizza's met een glimlach opgepeuzeld. De wandelgroep ging in de middag gewoon door, maar dan groter en met een Italiaans jasje. Tijdens de rustpauze werd er een vlaggenquiz gedaan en Italiaanse weetjes benoemd.

Toen kwamen we al aan bij de woensdag met de focus op Spanje. Een flamencogitarist speelde een mooie Bolero en de Lambada. Het optreden was interactief, omdat hij de bewoners de 'palmas' (ritmisch klappen) liet meedoen. Als extraatje werd er sangria en een echt Spaans toetje uitgedeeld op de afdelingen.

Donderdag werd Duitsland uitgelicht tijdens de Biergartenbingo. Helemaal in Oktoberfeststijl met gezellige schlagermuziek. Ook was er natuurlijk Duits bier en worst aanwezig om van te smullen. De bingo wordt altijd goed bezocht, maar over deze editie werd nog lang nagepraat.

Als afsluiter op de vrijdag konden we ons eigen kikkerlandje niet vergeten, dus was ook Nederland aan de beurt. Als groot evenement was er een kermis in de tuin. Er waren allemaal oud-Hollandse kermisspellen aanwezig zoals de kop van jut en visjes vangen. Ook konden er ouderwetse prijsjes gewonnen worden bij elk kraampje. Er werden wel 60 porties roze suikerspin verkocht en ook de kenmerkende kermisgeluiden en –muziekjes ontbraken niet.

We kunnen met een tevreden gevoel terugkijken op deze gezellige zomerse themaweek. Alle speciale activiteiten waren enorm geslaagd en heeft het 'samenzijn gevoel' weer aangewakkerd bij iedereen. Dit was een goed startsein voor de komende heerlijke zomermaanden!

Chinees Buffet
in het Jacobs Gasthuis

Door Kristy de Gier, activiteitenbegeleider

Zaterdagavond 18 mei hebben de bewoners van het Jacobs Gasthuis en de DrieLanen kunnen genieten van een Chinees buffet. Trots zijn wij om te zeggen dat dit buffet mede mogelijk gemaakt is door de opbrengsten van onze eigen Snuffelkast!

Een win-winsituatie; bewoners maar ook bezoek zie je dagelijks snuffelen in deze kast en geregeld komt de vraag: ‘Staan er al nieuwe spulletjes? Dan ga ik even kijken…’

En deze avond was een succes! Versierd met Chinese decoraties en met achtergrondmuziek kwamen de bewoners binnen in ons ‘Chinese restaurant’. De maaltijden van Chinees restaurant Woo Ping uit Schiedam werden geserveerd door personeel en vrijwilligers, gekleed in Chinese kledingstijl.

Iedereen vond het heerlijk en het ijsje toe maakte de avond compleet.

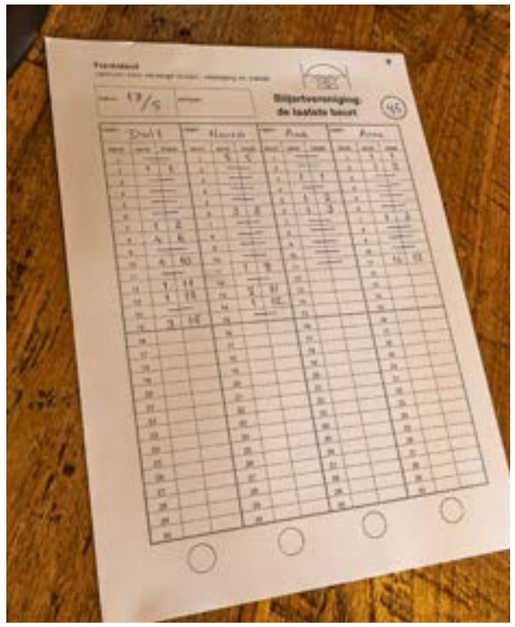
Balletje tik

Door Denise Beeckmans, redacteur
Beeld door Coen Meeder, redactiefotograaf (deels) en Denise Beeckmans, redacteur (deels)

“Hé Arno, je scoort alleen maar strepen, je hebt al bijna een barcode bij elkaar gespaard!” zegt Piet lachend. Een streep betekent nul punten maar even later blijkt de grap Arno te motiveren want hij maakt gelijk twee caramboles.

Piet houdt alles nauwkeurig bij op de score-lijsten, hij is de VAR van het biljart zegt hij zelf. Het is vrijdag en erg gezellig in de Hofserre in het Liduinahof. Dolf, Harrie, Piet, Hennie, Arno, Frank, Hessel, Wim, Freek, Aad, André en Kees komen hier iedere week om 12.45 uur samen om libre te spelen op het biljart. Drie ballen, rood, geel en wit en een groen laken zijn genoeg om hen uren amusement op te leveren. Je stoot met geel of wit en raak je de twee andere kleuren dan scoor je een punt. Elke vrijdag speelt iedereen tweemaal vijftien beurten lang tegen een andere speler. Iedere carambole is een punt. De score wordt per persoon opgeteld en gedeeld door 30 (het totaal aantal beurten), dat is je persoonlijke moyenne (oftewel: gemiddelde) voor die vrijdag. Dat moyenne wordt over meerdere weken berekend en gebruikt als factor bij het bere-kenen van de winnaar over een hele periode. Dus iemand die veel scoort maar een hoog moyenne heeft kan uiteindelijk toch nog verliezen van een mindere speler met een lager moyenne wanneer die zich in een korte periode sterk verbetert. Dat houdt het spel erg boeiend.

De vrijdagclub bestaat al een tijdje, de “boekhou-ding” gaat ver terug, zo kon worden opgezocht dat Piet al speelt sinds 1 januari 2016! Hij is niet alleen de VAR, hij regelt ook de kadiwagen (kantine dienstwagen) want ze verzorgen hun eigen drankjes en hapjes en zijn erg gastvrij, ondervond uw redac-teur. Hennie werkt als chauffeur en vrijwilliger en houdt de complete boekhouding bij. Dus wie tegen wie speelt, de berekening van ieders moyenne, de ranglijsten en dat alles uitermate precies en netjes documenteert hij in een map en nee, niks computer, handgeschreven in een prachtig hand-schrift. Kees woont al 17 jaar in Frankeland en houdt de staat van het biljart in de gaten, stofzuigt het laken, doet de ballen in de wasmachine en verzorgt ze daarna liefdevol met ballenvet. Dat gaat niet altijd even goed, soms zit er meer vet op hem dan op de ballen! Hij zong vroeger in het karaoke-koor, maar heeft dat opgegeven toen hij wegens

lastige planning tegelijkertijd stond te zingen én te biljarten. Dat koor fungeert nu nog wel eens als toeschouwer.

Niet iedereen is even goed ter been (of ter hand) maar dat mag de pret niet drukken. Freek speelt al twee jaar mee, mist af en toe gevoel in de handen door een spierziekte maar vindt het heerlijk, de gezelligheid en de sfeer. Arno is geronseld door Hennie, hij speelde eerder net als velen enkel af en toe in de kroeg. Hij is een van de weinigen zonder eigen keu, vindt het winnen niet zo belangrijk, houdt van het spel zelf en dan vooral het leren en herkennen van patronen in de stoten. Hij heeft nog steeds een volkstuin en is erg handig want hij was vroeger timmerman, een heerlijk vak zegt hij zelf. Een actieve man want naast de voetbalclub regelt hij ook het klaverjassen met prijzen én lootjes en organiseert de verdeling van de spelers. Een aantal biljarters klaverjast ook en bij nader inzien is dat niet zo verrassend. Ook daar is veel gezelligheid, een bepaald soort humor en veel geklets, maar toch ook concentratie voor nodig. En ook daar wordt nagepraat over de hand die je gedeeld kreeg, net als bij biljarten over de stoot die je maakte.

Ja, die stoot: moet de bal iets dikker of dunner geraakt worden en waar geef je dan effect en waar raak je de andere bal precies en waar gaat die dan naartoe? Al die vragen moeten in één stoot beantwoord worden wil het goed gaan. En nee, die keu moet je plat houden, anders raakt het puntje, de pomerans, de bal niet goed, gaat hij de verkeerde kant op en heb je een klos, en je hele plan van de baan. En die keu moet ook verzorgd: goed onderhouden, af en toe wegbrengen voor een grote beurt en natuurlijk voor iedere stoot krijten, dat vermindert de wrijving op de bal en vermijdt het ketsen. Het is allemaal nog niet zo makkelijk.

Het spel bestaat al lang, is ontstaan vanuit het Engelse croquetspel. Sinds 1550 wordt het binnen gespeeld op tafels en zijn ook de talrijke varianten ontstaan. In 1827 wordt de pomerans bedacht en daarna wordt het een echte volkssport en speelt men het carambolespel zoals we dat nu kennen. De naam komt uit het Frans, billard: bille betekent bal en art betekent kunst, de kunst van het balspel.

Die kunst beoefenen sommigen al lang: Harry, die 50 jaar in het kappersvak gezeten heeft, speelt al 15 jaar bij OVA in de Margriethal. Toch vindt hij zelf niet dat hij beter wordt, lood om oud ijzer, zegt hij, want ik word ook ouder. En dan is er nog Wim, het groentje van de club, speelt pas sinds januari 2024 in de Hofserre, maar wel al 20 jaar lid van Sint Jozef, ook in de Margriethal. Hij voetbalde vroeger veel maar ja, artrose, en belandde via andere oud-sporters aan de biljarttafel. Soms speelt hij daar bandstoten, een vorm van biljarten waarbij je eigen bal altijd eerst een band moet raken alvorens de carambole af te maken.

Sommigen kunnen geen genoeg krijgen van het spelletje, zoals Dolf, hij biljart niet alleen op vrijdag maar ook woensdag. Want ja, er is ook een woensdagclub. Hij is, afgezien van in zijn jeugd met maten in het café, eigenlijk pas in Frankeland gestart met spelen. Desondanks staat hij op vrijdag in de top drie. De sfeer op woensdag is best anders, er wordt zo goed als geen score bijgehouden.

Men vindt het belangrijk dat de bal op zijn minst in de goede richting gaat, dat wat bedacht is als patroon bij een stoot ook zichtbaar is. Het hoeft niet per se raak. Die club is wat kleiner: Dolf, Henny, Ted, André, Aad en Leo. Leo startte de club op woensdag ongeveer drie jaar geleden, een beetje uit verveling omdat hij steeds moest wachten op zijn vrouw die bezig was met de knutselklas. Hij is al 14 jaar actief als vrijwilliger in Frankeland, eerst als chauffeur en nu als ‘chef zwembad’. Ooit was zijn grote hobby trombone spelen in de Rijnmondband, maar dat viel niet meer te combineren met het zwemmen omdat hij ook werkte bij de Reddingsbrigade. Op woensdag zorgt hij dat het biljart in orde is en goed wordt afgedekt na het spelen en natuurlijk speelt hij mee. Ze hebben een vast publiek: het kookclubje en ook mensen van de aanleunwoningen kijken graag mee. En Romy, de vrijwilliger van de bar, schuift af en toe aan. Marijke, de vrouw van Ted, houdt wel score bij als ze er is want zij is benoemd tot woensdagsecretaresse.

Geen vrouwen aan de biljarttafel dus? Jawel, vroeger waren er Nel, Diana en Lennie. En er wordt geopperd dat er best ruimte is voor nieuwe aanwas, dus dames…

Al bij al dus veel reuring rond die biljarttafel in de Hofserre, en toch. Soms, dan is er opeens die stilte, enkel het tikken van de ballen is te horen, het schuren van het krijtje op de keu, de soms aarzelende voetstappen rond de tafel, zoekend naar de juiste positie. De omgeving valt weg, wat blijft is de concentratie en het fantastische spel.

“Jaaaa, mooie luchtbal!” klinkt het dan ineens wanneer iemand mist. De stilte lost op en gelach barst los rond het groene laken. Toon Hermans zong het al: alleen kan een mens niet biljarten.

Heb je interesse? Kom dan langs in de Hofserre (bereikbaar via locatie Frankeland, in het Liduinahof) op woensdag tussen 10.00 en 12.00 uur of op vrijdag tussen 12.45 en 15.45 uur.

Molendag

Door Cees van Giezen, redacteur Beeld door Coen Meeder, redactiefotograaf

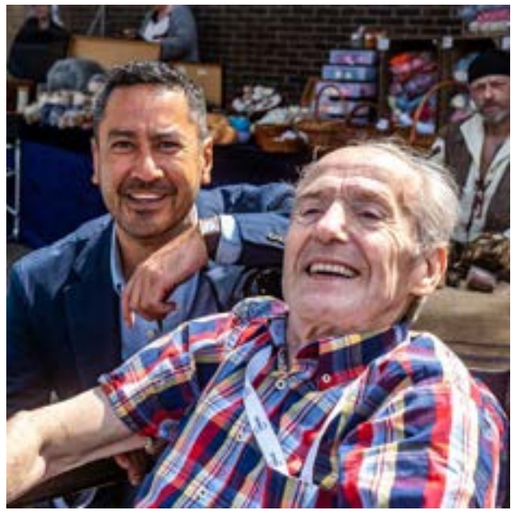
Even erop uit, de zon in, een verzetje, het lijkt zo makkelijk, maar voor bewoners van Schiewaegh die zich met grote rolstoelen verplaatsen is het niet altijd vanzelfsprekend. Gelukkig zijn er dan de vrijwilligers van de Lions. En gelukkig is het dan op de Nationale Molendag stralend weer.

Veel te zien, om te beginnen de molens zelf natuurlijk, volop versierd, maar ook was er van alles te beleven, zoals toneelstukjes, oude ambachten en muziek. Ook lagen er stoomschepen en reed er een voerman met een grote kar, getrokken door twee prachtige Zeeuwse paarden. En de zakkendragers sjouwden hun graan en lieten de jeugd een stevig handje meehelpen.

Een van de zakkendragers kwam even langs om een praatje te maken en kreeg meteen uitleg van een van de bewoners. Deze meneer kon zich nog goed herinneren hoe het er vroeger allemaal uitzag en hoe het rook. De spoeling en het gist, hij kon er in geuren en kleuren over vertellen. En dat deed hij niet alleen aan de zakkendragers, maar ook aan een onverwachte bezoeker, de heer Harald Bergman, onze nieuwe burgemeester. Die nam uitgebreid de tijd om met alle bewoners kennis te maken, schudde handen en ging met iedereen op de foto. En natuurlijk kreeg ook hij een levendige beschrijving van hoe het er in Schiedam aan toeging. “Dus, u bent een echte oude Schiedammer?” vroeg hij vol belangstelling. Ja, toen was het hek van de dam en kwamen er nog meer verhalen.

Dat brengt een rondje Molendag teweeg, behalve zonneschijn en vertier ook herinneringen. Met dank aan de vrijwilligers van de Lions!

Praten over vroeger geeft herkenning

Tekst en beeld door Annelies van Breukelen, redacteur

Bij bewoners waarbij het geheugen achteruit gaat is het soms lastig om een gesprek op gang te houden. Toch ervaart een bewoner wel dat zij ertoe doet als ze ook iets kan melden in een groepsgesprek.

Martijn, activiteitenbegeleider Harg-Spaland, heeft hier iets op gevonden. Hij heeft de activiteit 'Net als toen' opgezet. Tijdens deze activiteit praat hij iedere woensdagochtend, samen met vrijwilliger Nathaly, in de huiskamer op afdeling 2 met bewoners over vroeger.

Martijn weet precies welke bewoners dit leuk vinden. En zo verzamelt hij elf bewoners van de afdeling om de tafel. De oudste bewoner is 92 jaar, de jongste bewoner is 78.

Dit keer wil Martijn het graag hebben over beroepen van vroeger. En zo kiest hij iedere week een ander thema.

Hij stelt een voor een een vraag aan de bewoner; of zij (ja, toevallig zitten hier alleen vrouwen aan tafel) kan vertellen wat haar man of haar vader voor werk deed. Wanneer het geheugen steeds verder in tijd achteruitgaat, dan weet de bewoner op een gegeven moment niet meer wat voor werk haar man heeft gedaan, maar het werk van haar vader staat dan nog fris in het geheugen.
Er komen mooie beroepen langs:

- Kantoorwerk bij Bingham
- Scheepsbouwer bij Niehuis en v.d. Berg
- Scheepsbouwer bij Wilton-Fijenoord
- Loods in de haven van Schiedam
- Binnenhuisschilder
- Electromonteur
- Diamantslijper
- Eigen bakkerij
- Schoenmaker
- Tegelzetter

En rondom de tafel is er veel herkenning. De ene bewoner wil weten waar de schoenmaker zat, de andere bewoner kent ook nog een oom die bij Wilton-Fijenoord heeft gewerkt en iedereen is vooral zeer onder de indruk van het verhaal over diamantslijpen in Amsterdam.

Martijn vraagt echt door vanuit nieuwsgierigheid. Hij is 21 jaar. Dus zo'n 71 jaar verschil met de oudste bewoner aan tafel. Martijn ziet het niet als een generatiekloof maar een generatieverschil. Hij kent vroeger niet en wil er alles over weten.

Ook laat hij een plaat zien van de SRV-wagen. Voor sommige bewoners een bekend beeld en Martijn wil precies weten wat er allemaal vanuit zo'n wagen werd verkocht. De meeste bewoners houden het bij boter, kaas en eieren. Martijn doet nog een poging of er nou echt niets anders werd verkocht. Maar de groep houdt vol.

Dan laat hij een plaat zien die hij van internet heeft gehaald en waar hij voor zichzelf 'voddenboer' bij had gezet. Maar heel de groep zegt 'lorrenboer'. Martijn vertelt de groep dat hij niet wist dat er vroeger eigenlijk al zoveel gerecycled werd. De lorreboer die oud textiel kwam ophalen en de schillenboer die groenteafval meenam voor het vee. Hij vertelt hoe hij nu enthousiast kan worden van koopjes uit een kringloopwinkel en sommige bewoners hebben daar zeker ook van gehoord.

Ook heeft Martijn nog een plaat van een dienstbode en hij vraagt of iemand dienstbode is geweest of misschien wel een dienstbode in huis had. Een bewoner zegt: "We hadden iemand in betrekking, een dienstbode voor dag en nacht."

Tenslotte wil hij nog het een en ander weten van grammofoonplaten en hoorspelen.
Een bewoner vertelt gelijk dat grammofoonplaten gekocht konden worden bij Hackert, wat iedereen gelijk herkende. Behalve Martijn natuurlijk. Dus hij wil weten welke muziek men dan kocht. Dat bleek voor de meeste bewoners toch wel een moeilijke vraag. Want hij krijgt als antwoord "gewoon een grammofoonplaat". Maar ieder antwoord is goed en als hij navraag doet over hoorspelen dan komt Paul Vlaanderen en de Bonte Avondtrein als eerste terug in ieders herinnering.

En zonder dat we het door hebben is alweer een uur verstreken. Iedereen heeft genoten. Martijn en Nathaly brengen de bewoners weer terug naar hun kamer of de andere huiskamer. En sommige bewoners praten met elkaar nog even na.

Workshop parfum maken
in Vaartland

Door Elly Kramer, redacteur, in samenwerking met Annemieke Vernie

De bewoners van Vaartland kregen de kans om hun eigen parfum te maken, onder begeleiding van Annemieke Vernie. En of ze dat hebben gedaan! De bewoners gingen stuk voor stuk met hun eigen heerlijke parfum naar huis.

Zelfstandig onderneemster

Annemieke Vernie is een zelfstandig ondernemer en begeleidt spellen en workshops. Schilderen als Bob Ross heeft ze al een keer in Schiewaegh gegeven en dit keer ging ze parfum maken met de bewoners van Vaartland.

Theorie parfum

We begonnen de workshop met wat theorie over parfum. De geschiedenis van parfum is al zo oud als de mens. In eerste instantie werden geuren gebruikt om de goden gunstig te stemmen.
De Egyptenaren waren de eersten die parfum gebruikten voor hun persoonlijk genot. De Grieken verbeterden de technieken, de Romeinen gebruikten parfum zelfs voor het insmeren van vloeren en muren. In de Middeleeuwen werd Venetië de parfumhoofdstad van de wereld.

Een bewoner vulde Annemieke nog heel goed aan door te zeggen dat het vroeger ook gebruikt werd om onaangename geurtjes te camoufleren, want van regelmatig wassen was er nog geen sprake (17e eeuw).

Blinde geurtest

Daarna gingen we over op een blinde geurtest. Spiritus herkenden ze gelijk, terwijl anderen vaak niet op de naam konden komen maar de meeste dames hadden hier geen moeite mee, petje af!
Er kwamen verhalen naar boven over het ramen lappen etc. De deelnemers hebben veel geuren kunnen raden, maar het was ook uitdagend. Waar de een heel blij werd van een geur kon een ander er misselijk van worden. Zo zie je maar weer hoe persoonlijk het is. Andere geuren die de bewoners onder andere moesten raden waren roos, kaneel, azijn, den en terpentine. Er kwamen ook nog wat activiteitenbegeleidsters binnenwandelen die het uit enthousiasme ook gingen proberen.

Annemieke heeft deze geurtest op een ander moment ook gedaan op de huiskamers, bij de bewoners zelf. Het is mooi hoe dan verschillende verhalen naar boven komen bij het ruiken van een geur. Of iemand hem nou goed raadt of niet, daar gaat het dan niet om. Bij kaneel dachten de bewoners bijvoorbeeld weer aan het bakken van appeltaart. Dan zie je ze stralen en daar doet Annemieke het voor.

Parfumtype bepalen

Geuren zijn heel persoonlijk, de ene houdt meer van frisse sportieve geuren, romantisch, exotisch en de ander houdt meer van vrolijke geuren. De bewoners gingen bepalen wat voor parfumtype ze waren en we hadden allemaal verschillende types!

Parfumtheorie

Achter het maken van parfum schuilt een hele theorie, die Annemieke eerst moest uitleggen voordat de bewoners aan de slag konden.
Een klassiek opgebouwd parfum bestaat uit drie soorten ‘noten’: topnoten, hartnoten en basisnoten. Dit moet in de juiste verhouding zijn wil je een lekkere parfum krijgen.

Parfum maken

Toen was het tijd om zelf aan de slag te gaan. Er stonden heel veel geuren op tafel. Van alle noten waren er veel verschillende geurtjes, dus ruiken maar! Wat vind je lekker en wat past er bij elkaar. Soms konden ze niks meer ruiken omdat er zoveel geuren hingen in de activiteitenruimte. Gelukkig hadden we dan koffiebonen om de geur in de neus te neutraliseren (die ze ook nog eens heerlijk vonden ruiken). Even een kopje koffie tussendoor drinken was ook wel gewenst. De bewoners vonden parfum maken namelijk ook een echte hersenkraker. Even het recept maken en de geurtjes in de juiste verhouding bij elkaar doen en proberen maar! Ze gingen stuk voor stuk met hun heerlijke eigen geurtje naar huis.

De bewoners hadden niet gedacht dat het maken van parfum zo moeilijk was, maar het is ze allemaal gelukt en ze vonden de zelfgemaakte geuren heerlijk!

Meer weten over het werk van Annemieke? Kijk dan op www.madebyme-avernie.nl.

Quiz met Koningsdag

Door Kristy de Gier, activiteitenbegeleider

In het Jacobs Gasthuis werd Koningsdag dit jaar gevierd door middel van een quiz. Voor de een moeilijke vragen, voor de ander juist makkelijk, maar door samen te werken in een team was de middag zeer geslaagd.

De bewoners werden ontvangen in een in oranje en rood, wit en blauw versierde Tuinzaal, waardoor we echt in de stemming kwamen. Iedereen kreeg een prijsje: van een medaille tot Wilhelmina pepermunt.

Nieuwe workshop in Harg-Spaland: **moestuinieren**

Door Martijn Peeters, activiteitenbegeleider en Gino de Lange, coördinator welzijn

De zomer is begonnen en dat betekent dat er steeds meer activiteiten in de tuin van Harg-Spaland zullen plaatsvinden. Hoe leuk als je in samenwerking met verschillende bewoners je steentje kan bijdragen aan een nog meer bloeiende tuin, met groentes die zelf geplant zijn!

Vorig jaar is er met veel succes een start gemaakt met het ontwikkelen en bijhouden van een eigen moestuin.

Los van het leuke aanzicht en het vele bekijks, overheerste bij het welzijnsteam de overtuiging dat er een cruciaal element ontbrak.

Om deze reden is er deze zomer een reeks workshops aan het onderwerp gekoppeld genaamd; moestuinieren.

Tijdens deze verschillende workshops staat er telkens één component uit de moestuin centraal, waar in samenwerking met vrijwilligers diverse (koude) gerechten van worden gemaakt.

Denk hierbij aan een overheerlijke salade, huisgemaakte pesto, pizza met een topping uit eigen moestuin en een salsadip.

De activiteit start vanaf juni om de week op woensdagmiddag 14.00 uur. De locatie is afhankelijk van het weer, maar zal afwisselend plaatsvinden in de Flamingo of in de tuin.

U bent van harte uitgenodigd!

Agenda

Alzheimer Café en Parkinson Café

Alzheimer Café

Heeft u te maken met geheugenproblemen of (beginnende) dementie of zorgt u voor een naaste met dementie? Wilt u meer informatie over deze ziekte, in gesprek komen met professionals en/of contact hebben met lotgenoten?

U bent van harte welkom om naar het Alzheimer Café Schiedam te komen! De Frankelandgroep organiseert elke maand een Alzheimer Café in Frankeland om 19.30 uur (inloop: 19.00 uur). Toegang is gratis, aanmelden is niet nodig. Eventuele consumpties zijn voor eigen rekening.

De eerstvolgende edities zijn:

- **Dinsdag 9 juli**
  Filmavond met de film ‘Supernova’ (met Colin Firth en Stanley Tucci)

- **Dinsdag 13 augustus**
  Kennisbingo

- **Dinsdag 10 september**
  Gedragsverandering bij dementie

Bezoek voor het uitgebreide programma: www.frankelandgroep.nl/alzheimer-cafe

Parkinson Café

Heeft u Parkinson of zorgt u voor een naaste met Parkinson? Wilt u graag meer informatie over deze ziekte, in gesprek komen met professionals en/of in contact komen met lotgenoten? U bent van harte welkom om naar het Parkinson Café te komen!

De Frankelandgroep organiseert één keer per twee maanden een Parkinson Café in Frankeland, altijd om 19.30 uur. De eerstvolgende editie is op dinsdag 17 september. Tijdens deze editie kunt u al uw vragen stellen aan Meghan Stouthart, specialist ouderengeneeskunde in opleiding bij de Frankelandgroep.

Als er onderwerpen zijn waarvan u graag zou willen dat zij ze tijdens het Parkinson Café bespreekt, kunt u die ook van tevoren per mail aandragen via i.kruithof@frankelandgroep.nl.

Toegang is gratis, aanmelden is niet nodig. Eventuele consumpties zijn voor eigen rekening.

Bezoek voor het programma en tijden: www.frankelandgroep.nl/parkinson-cafe

Djembé-workshop tijdens Wereld Parkinson Dag

Tekst en beeld door Anne van Leeuwen, afdelings-hoofd dagbesteding

Op donderdag 11 april was het Wereld Parkinson Dag.

De dagbesteding van Frankeland had op deze dag voor de Parkinsoncliënten twee artiesten inge-huurd om een workshop djembé te geven. Tijdens de workshop werd getrommeld op originele Afri-kaans trommels, de djembés.

Na de eerste kennismaking met de basisklanken van de trommel ontstond er al snel een samenspel met de groep cliënten en dat zorgde voor heel veel plezier en energie. Iedereen heeft er echt van genoten.

Kortom een geweldige djembé-workshop. Meer weten? Bekijk de website michielmoerkerk.nl.

Op pad met medewerkers

van de afdeling Groen, Water en Spelen van de gemeente Schiedam

Door Sandra Verbrugge, activiteitenbegeleider

Meneer Barends, bewoner van afdeling LP2 in Frankeland, had een tijdje geleden een handgeschreven brief naar de gemeente Schiedam gestuurd. In deze brief gaf hij aan dat hij graag meegaat met onze wandelgroep, die regelmatig door het Julianapark en Sterrebos wandelt, en dat hij benieuwd was naar wat voor soort bomen daar nu precies staan. Ook liet meneer Barends weten dat hij vond dat het groen op deze plaatsen goed wordt onderhouden.

Meneer Barends kreeg een brief terug van medewerkers van de gemeente Schiedam, inclusief een plattegrond van het Julianapark en Sterrebos met daarop precies aangegeven welke bomen en hoeveel bomen er staan. Dit vond hij – en wij van de wandelgroep – zeer interessant.

Ook gaven deze medewerkers van de gemeente Schiedam aan dat ze het leuk zouden vinden om een keer mee te gaan met de wandelgroep, om uitleg te geven over het park en de bomen.

Dat lieten wij ons uiteraard geen twee keer zeggen. Op donderdag 14 maart was het zover: samen met vrijwilligers en bewoners gingen we op pad met Linde van Eeden, Jeroen Schriel en Robert Veldhuis van de gemeente Schiedam van de afdeling Groen, Water en Spelen.

Er werd ontzettend veel verteld over bepaalde bomen: hoe oud ze zijn, hoe je kunt zien dat er een wond aan de boom zit, hoe de bomen worden behandeld als er schimmels zijn en wat er dan voor nodig is om het te bestrijden... En hoe vaak er onderhoud aan het park wordt gepleegd. Er werd ook veel gevraagd door de bewoners en de vrijwilligers. En op alle vragen werd duidelijk en begrijpelijk voor iedereen uitleg gegeven.
We kijken terug op een leerzame en mooie wandeling!

De pasar malam in Vaartland

Door Carien Kemink, redacteur en Elly Kramer, redacteur
Beeld door Coen Meeder, redactiefotograaf

Pasar malam is Indonesisch/Maleis voor avondmarkt. In Zuidoost-Azië maar ook in Taiwan en Hongkong is het een markt, die 's avonds opengaat. Je kunt er groente, fruit en andere etenswaren kopen, maar ook speelgoed, kleding en muziek. Je komt er veel namaak-merkgoederen tegen. De markt is een paar dagen per week open en trekt veel toeristen.

In Vaartland was er ook een echte pasar malam georganiseerd. Verschil was de aanvangstijd, geen avond- maar een middagmarkt, en deze markt trok geen toeristen maar bewoners van Vaartland.

...menige bewoner kwam vast af op de heerlijke luchtjes

Al voor de aanvangstijd van 14.00 uur stond er een rij voor de Binnenvaart. Het was dus meteen druk: men was nieuwsgierig en menige bewoner kwam vast af op de heerlijke luchtjes.

De pasar malam werd geopend door medewerksters van Unit 2 onder leiding van Marcia het afdelingshoofd met de potjo potjo dans. De potjo potjo is een soort van line dance, waarbij iedereen elkaar helpt met de pasjes. De dans zorgt voor verbinding en de sfeer zat er dus meteen goed in.

Er was een grote diversiteit aan kramen; men kon er terecht voor nasi, groente, kroepoek, gele rijst, spekkoek, pandancake en nog veel meer. Al die gerechten verklaarden wel de lekkere gekruide geuren. Verder een cadeau-artikelenkraam uit Bali, een kraam met kookboeken en met batikkleden en een bloemenkraam.

Marijke, een van onze eigen bewoonsters, was dagen bezig geweest met het maken van spekkoek en pandancake. In een half uur tijd had zij alles verkocht. Ook de nasi vond gretig aftrek.

Een andere bewoonster had muziekinstrumenten en boeken in bruikleen gegeven. In een hoekje van de Binnenvaart was een ‘silent disco’ waar je Indische muziek kon beluisteren. Je zag er hoofden heen en weer deinen op de maat van de muziek, zonder dat je als buitenstaander ook maar iets hoorde.

In een andere ruimte las Tjitske, onze vrijwilligster, Indische verhalen voor, waar de mensen erg van genoten. Wanneer u de foto’s ziet, kunt u zich vast voorstellen, dat de mensen het erg naar hun zin gehad hebben.

Veel inzet van heel veel mensen, maar met zo’n resultaat durven ze het best nog eens aan.

Ik vind er geen zak meer aan...

Door Hans Mast, Geestelijk verzorger Vaartland

Een oudere vrouw typeerde zo haar leven in de ouderdom. Het kwam diep van binnen. Geliefden waren haar ontvallen; haar bestaan was heel beperkt geworden. Ze had zoveel moeten loslaten.

Met haar korte typering zei ze misschien meer dan ze zelf besefte. Een oud gezegde luidt immers: een doodshemd heeft geen zakken. Kortom: uiteindelijk vinden we er geen zak meer aan. We kunnen niets meenemen, maar moeten alles uit handen geven. Ons hele leven is een les in leren ‘loslaten”, vaak is dat goed, maar ook vaak verdrietig. Vooropgesteld: ons leven is een gave, en wordt (hopelijk) veel goeds geschonken. Tegelijk is het ook telkens loslaten om verder te groeien, ons te ontwikkelen.

Zoals kinderen die naar een volgende school gaan; spannend en soms ook verdrietig vanwege het afscheid van de juf. Laten we maar zeggen: dat is gezonde ‘groeipijn’. Loslaten - vasthouden, het vormt een spanningsveld in ons bestaan.

Soms laten we graag los, vaak willen we juist vasthouden wat we hebben. Hoe moeilijk kan het bijvoorbeeld zijn om onze kinderen ‘los’ te laten. En toch kan het ons – verrassend – ruimte geven. Hoe heilzaam als we zorgen, muizenissen, problemen ‘los kunnen laten’.

Bij het ouder worden moeten we steeds meer loslaten; onze gladde huid, we leveren in aan vitaliteit, aan mogelijkheden. Als we oud zijn laten we ons vertrouwde huis achter, zoveel waaraan we gehecht zijn, intussen hebben we al veel geliefden en vrienden verloren. Wie door het leven de kunst heeft geleerd om los te laten ...! Zo heb ik mensen ontmoet met een soort innerlijke rust, een ‘ruimte’. Een ruimte van vrede, van liefde, misschien wel Gods liefde. Als ik oud mag worden, hoop ik dat het zo mag zijn.

Optreden Asher
in het Jacobs Gasthuis

Door Kristy de Gier, activiteitenbegeleider

Zelf kom ik uit Vlaardingen en was Asher mij onbekend, maar in het Jacobs Gasthuis hoorde ik van de een na de andere bewoner en collega: komt Asher? Ja, die ken ik wel! Velen hebben in het verleden bij Asher gegeten, hij was namelijk een zingende restauranthouder.

Franse chansons, Israëlische folklore en Hollandse meezingers: ze waren allemaal te horen in het restaurant van de zingende eigenaar Asher Omisi (70) aan de Schiedamse Hoogstraat.

Aan versleten stembanden of simpelweg ouderdom ligt het bepaald niet dat restaurant Asher dichtging in 2017. Kwiek als de in Israël geboren Jemeniet Asher Omisi is, zingt hij nog altijd de pannen van het dak, met begeleiding van zijn gitaar. Bijna 37 jaar runde hij samen met zijn vrouw Mieke, die hij in Vlaardingen leerde kennen, zijn eethuis, dat vooral bekend stond om de muzikale begeleiding van Asher zelf.

"Ik had het er wel een beetje moeilijk mee toen we de zaak gingen verkopen," geeft hij toe. "Maar nu heb ik er vrede mee. En wees maar niet bang: ik blijf gewoon zingen, hoor." Het was een feestje om even langs te wippen aan de Hoogstraat 124. Omringd door veel leegstand en een enkele passant was restaurant Asher een levendige bedoening. Asher Omisi blikt terug op een veelbewogen tijd in Schiedam. "Ik heb avondjes gehad dat we hier tot een uurtje of vier bleven zingen. Het was een geweldige tijd. Er zijn hier zoveel muzikanten over de vloer gekomen. Het was altijd feest." Omisi glundert. "Mijn grootste doel is om de mensen blij te maken en te verwennen. Daar ben ik wel in geslaagd."

De passie voor muziek werd bij de zingende restauranthouder al vroeg geboren. Op zijn achtste zong hij al fanatiek en later kwam hij in verschillende koren in Israël terecht.

Op zijn 23ste verkaste hij voor het avontuur naar Europa. Waar hij voor kost en inwoning en soms een beetje salaris hotel-, restaurant- of cafégasten bediende met zijn zangkunsten. Via onder andere Parijs, Valencia, Appelscha, Brussel, Scheveningen en Marseille, kwam hij eind jaren 70 in Vlaardingen terecht, waar hij in een café in de Pepersteeg ging werken. "De Amazing Stroopwafels zijn daar begonnen," lacht Omisi.

Net voordat hij zijn 'Café Chantant Restaurant Asher' opende, werkte hij bij Hosman Frères, waar hij onder de bezielende leiding van de Franse patissier Jean Mora zijn passie voor koken en eten ontwikkelde.

Ik heb avondjes gehad dat we tot een uurtje of vier bleven zingen. Het was een geweldige tijd...

De combinatie van zijn twee grote liefdes - naast vrouwlief Mieke - werd geboren: "Toen ik daar ging werken, was ik blij. Maar ik had één voorwaarde. Mijn gitaar moest mee. Schiedam heeft me daar leren kennen. En inmiddels voel ik mij hier heel gelukkig. Ik ben en blijf Schiedammer."

Dat Asher Omisi mensen blij maakt is maar weer bewezen op woensdag 1 mei in het Jacobs Gasthuis. Zowel bewoners, vrijwilligers en zelfs medewerkers die terugkwamen om Asher te horen zingen hebben genoten van deze muzikale middag.

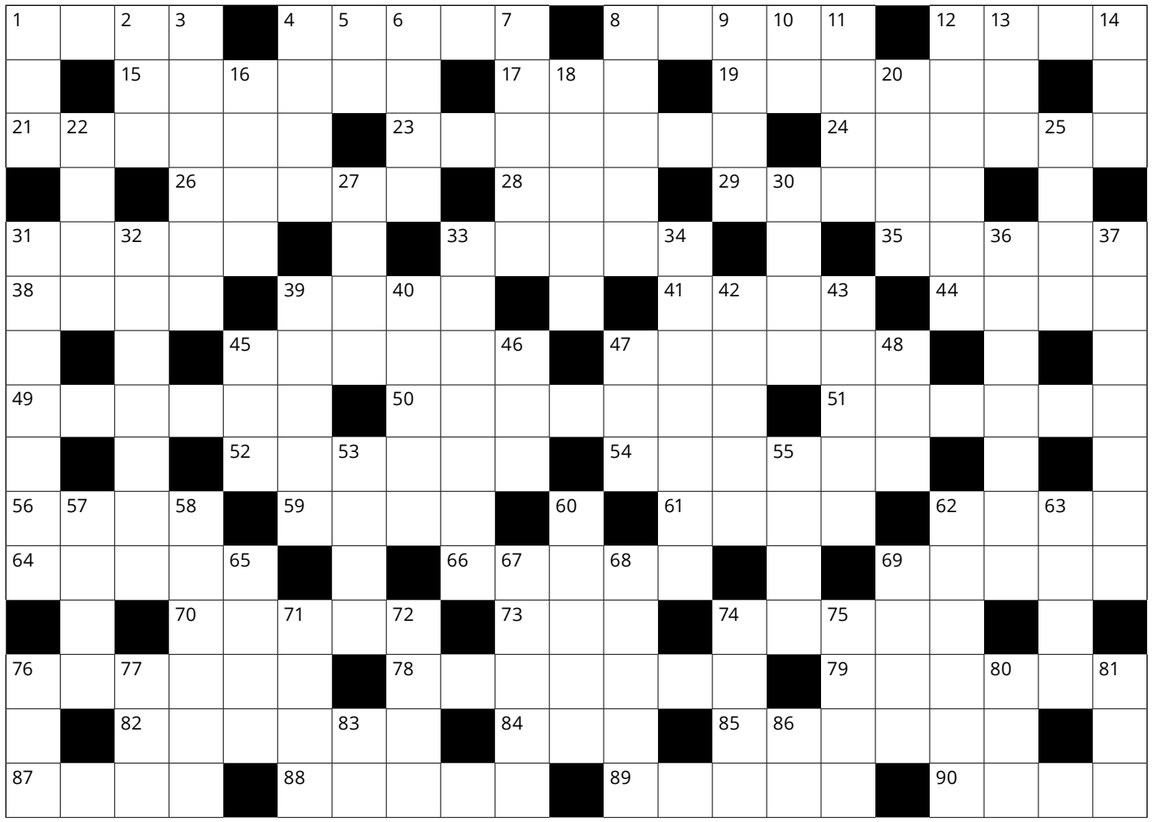
Prijspuzzels

HORIZONTAAL

1 bos - **4** buigzaam - **8** deel van een fiets - **12** deel van een kledingstuk - **15** paardrijschool - **17** opstootje- **19** aan alle kanten - **21** Chinese vrucht - **23** spreidzit - **24** bergnimf - **26** meldplaats - **28** in werking - **29** atletiekattribuut - **31** niet groot - **33** praktische leertijd - **35** grasperk - **38** meisjesnaam - **39** slag - **41** halfwarm - **44** meubelstuk - **45** dronkaard - **47** helder maken - **49** nationaal park in Engeland - **50** sierstruik - **51** horizon - **52** in opdracht van - **54** verschillend - **56** afloop - **59** Europese taal - **61** insectenwerende stof - **62** vlag - **64** besef - **66** verdieping - **69** verkoopplaats - **70** veldwedstrijd - **73** jaartelling - **74** euvel - **76** roofdier - **78** jaarboeken - **79** golfclub - **82** gelijk - **84** akkoord - **85** denkbeeldig - **87** afspraakje - **88** uitbouw aan een gevel - **89** bijenhouder - **90** bijgerecht

VERTICAAL

1 breigaren - **2** universitair medisch centrum - **3** plant - **4** ondeskundige - **5** landbouwwerktuig - **6** dierenverblijf - **7** visbeentje - **8** reptiel - **9** geneeskundige - **10** kompasstreek - **11** wildebeest - **12** drassig land - **13** familielid - **14** barenspijn - **16** edelgas - **18** effen - **20** werpanker - **22** geschreeuwde leus - **25** niet horend - **27** verharde huid - **30** zuiver - **31** balspel - **32** vormend bestanddeel - **33** Europese vrouw - **34** narigheid - **36** schuldige persoon - **37** schrijnend - **39** sierfles - **40** iedereen - **42** planeet - **43** plaats in Limburg - **45** hemellichaam - **46** wondvocht - **47** automerk - **48** muurholte - **53** schoonheidskoningin - **55** tijdperk - **57** een der VS - **58** spellingsoefening - **60** houten gebouwtje - **62** reistas - **63** bewijsstuk - **65** loven - **67** zangstem - **68** roeivaartuig - **69** bericht - **71** regelmaat - **72** een van de Kanaaleilanden - **74** korte hoofdbuiging - **75** bloedvat - **76** smalle weg - **77** visgerei - **80** zuivelproduct - **81** jong takje - **83** daar - **86** lidwoord

1		2	3	■	4	5	6		7	■	8		9	10	11	■	12	13		14
	■	15		16				■	17	18		■	19			20			■	
21	22					■	23							■	24				25	
■		■	26			27		■	28			■	29	30				■		■
31		32			■		■	33				34	■		■	35		36		37
38				■	39		40		■		■	41	42		43	■	44			
	■		■	45					46	■	47					48	■		■	
49						■	50							■	51					
	■		■	52		53				■	54			55			■		■	
56	57		58	■	59				■	60	■	61				■	62		63	
64				65	■		■	66	67		68		■		■	69				
■		■	70		71		72	■	73			■	74		75			■		■
76		77				■	78							■	79			80		81
	■	82				83		■	84			■	85	86					■	
87				■	88					■	89					■	90			

41	73	80	38	10	23	50	85	82	25

5	7		1			3		8	
		9				5	1		
					9		4		
7	1		5		4				
		8		1		2	7		
9	5	3							
3								○	
6	9				8	7			
1			2	6					

Winnaars van de puzzels uit de vorige editie van Frankelandgroep Nieuws

Puzzel met als oplossing: geboortekaartjes

Mevrouw A. van Haastert-Storm, Schiedam	Frankeland / Jacobs Gasthuis
Mevrouw W. v.d. Horst-Esser, Schiedam	Harg-Spaland
Mevrouw L.W. de Jong- Vellekoop, Schiedam	Schiewaegh
De heer Winkel, Vlaardingen	Vaartland

Sudoku met als oplossing: 2

Mevrouw R. Lippens, Schiedam	Frankeland / Jacobs Gasthuis
Mevrouw D. de Reuver, Schiedam	Harg-Spaland
Mevrouw A. van Geene, Schiedam	Schiewaegh
Mevrouw Y. van Loon, Vlaardingen	Vaartland

Van harte gefeliciteerd! Wint u in Harg-Spaland, Schiewaegh of Vaartland, dan ligt er bij de receptie een waardebon van € 15,- voor u klaar. Als u in Frankeland of Jacobs Gasthuis wint, dan krijgt u uw waardebon thuisgestuurd.

De oplossing(en) van de nieuwe puzzel(s) kunt u tot uiterlijk maandag 26 augustus 2024 inleveren bij de receptie van uw locatie, dan wel mailen naar fgn.redactie@frankelandgroep.nl.
Onder de goede inzenders van één of beide puzzels worden waardebonnen van € 15,- verloot.

Naam

Adres

Postcode en woonplaats

Sudoku ☐ Puzzel

www.frankelandgroep.nl